

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เอกสารประกอบการพิจารณา

ความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

อ.พ. ๗/๒๕๕๔ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมัยประชุมสามัญทั่วไป

จัดทำโดย กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ
โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐-๒

เรียกดูเอกสารได้ที่

www.parliament.go.th/library

ความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นในเวลาจำกัดเพื่อให้ทันใช้ประโยชน์ในการพิจารณาความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่าง ๆ และ/หรือ สรุปลงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่ สมาชิกรัฐสภาและผู้สนใจทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใดขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง เอกสารประกอบการพิจารณานี้ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑,๒,๓ สำนักวิชาการเป็นผู้จัดทำ และเผยแพร่ทาง www.parliament.go.th/library ผู้ใดนำข้อความหรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างอิงที่มากำกับไว้ด้วย

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดติดต่อกลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ – ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘ และ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๙

กลุ่มงานบริการวิชาการ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
๑. สรุปสาระสำคัญความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๒. คำแปลอย่างไม่เป็นทางการความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย	๒
๓. ความเป็นมาความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและ รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย	๙
๔. ข้อมูลสรุป เศรษฐกิจสาธารณรัฐอินโดนีเซีย	๑๒
๕. สภาพเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนในประเทศอินโดนีเซีย	๑๓
๖. การค้าเสรีอาเซียน กับการขยายการส่งออกของไทยไปอินโดนีเซีย	๑๙
๗. กลุ่ม BRIC และสมาชิกใหม่ เม็กซิโก เกาหลีใต้ และอินโดนีเซีย	๒๕
๘. บทความจากสื่อมวลชน	
- ประเทศ BRIC กำลังจะกลายเป็น BIIC ...เมื่ออินโดนีเซียขึ้นแทนรัสเซีย	๓๒
- อินโดนีเซีย น้องใหม่ “BRIC”	๓๓

ผู้รับผิดชอบ

นางวิจิตรา วัชรภรณ์

นางสาวเยาวนิจ สุนนานนท์

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริการวิชาการ ๒

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายอติวิชญ์ แสงสุวรรณ

นายทศนารถ เมฆประยูร

นางสาวสุนันท์ เจสละ

นางสาวอุรียัฐ ธรรมเพชร

วิทยากร ๖

นิติกร ๔

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๓

เจ้าพนักงานธุรการ ๖

มีนาคม ๒๕๕๔

สรุปลงการสำคัญ

ความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

สาระสำคัญ

๑. ไทยและอินโดนีเซียจะให้การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (Most-Favoured-Nation Treatment : MFN) แก่อีกฝ่ายหนึ่ง โดยให้เป็นไปตามหลักการและกฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก

๒. การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ไทยและอินโดนีเซียจะให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของอีกฝ่ายหนึ่ง ตามหลักเกณฑ์ของความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความตกลงรอบอุรุกวัย

๓. ตกลงที่จะดำเนินการต่าง ๆ ในการส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางการค้าและเศรษฐกิจ และการอำนวยความสะดวกทางการค้า เพื่อขยายและพัฒนาการค้าระหว่างสองประเทศ

๔. สามารถใช้มาตรการปกป้อง (Safeguard measures) ในลักษณะที่ไม่เลือกปฏิบัติ และใช้เพื่อวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตกลงกันเท่านั้น เช่น เพื่อสุขอนามัยของคน พืช สัตว์ และเพื่อป้องกันสมบัติหรือวัตถุโบราณของชาติ เป็นต้น

๕. การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า (Joint Trade Committee : JTC) ไทย-อินโดนีเซีย ทั้งสองประเทศร่วมการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้าระดับรัฐมนตรี โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของไทยและรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้าของอินโดนีเซียเป็นประธานร่วม หน้าที่ของ JTC รวมถึงการทบทวนพิจารณาการดำเนินการตามความตกลงทางการค้าฯ ห้ามมาตรการป้องกันหรือแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามความตกลง และห้ามมาตรการในการขยายการค้าที่เป็นประโยชน์แก่ทั้งสองประเทศ

๖. การระงับข้อพิพาท ถ้ามีข้อพิพาทเกิดขึ้นจากการดำเนินการตามความตกลง หรือเกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ทั้งสองประเทศจะดำเนินการระงับข้อพิพาทอย่างฉันทมิตรผ่านทาง การหารือหรือเจรจาตกลงกัน

๗. หน่วยงานที่จะดูแลรับผิดชอบความตกลง รวมทั้งการดำเนินการตามความตกลง คือ กระทรวงพาณิชย์ของไทย และกระทรวงการค้าของอินโดนีเซีย

๘. การมีผลบังคับใช้ จะมีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลา ๓ ปี และจะได้รับการต่ออายุออกไปโดยอัตโนมัติในช่วงเวลาที่เท่าเทียมกัน เว้นแต่ หลังความตกลงมีผลบังคับใช้ไปแล้วสามปีแรก ภาคคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถึงเจตนาที่จะยกเลิกความตกลง ไม่น้อยกว่า ๑๒ เดือน ก่อนความตกลงหมดอายุ

คำแปลอย่างไม่เป็นทางการ
ความตกลงทางการค้า
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
และ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย และรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า "ประเทศภาคี"

ปรารถนา ที่จะส่งเสริม และเสริมสร้างความแข็งแกร่ง ด้านความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจระหว่างประเทศทั้งสอง บนพื้นฐานของความเท่าเทียม และผลประโยชน์ร่วมกัน

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑
บทบัญญัติพื้นฐาน

ประเทศภาคีจะดำเนินมาตรการที่พึงประสงค์ที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่ง ส่งเสริม และอำนวยความสะดวกทางการค้า และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างสองประเทศ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบ ที่เกี่ยวข้องของแต่ละประเทศ และสนธิสัญญาระหว่างประเทศต่างๆ ซึ่งประเทศภาคีเป็นสมาชิก ตลอดจนหลักการที่ถูกลงไว้ในความตกลงมาร์ราเกช จัดตั้งองค์การการค้าโลก (ความตกลงขององค์การการค้าโลก)

ข้อ ๒
การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง

๑. ประเทศภาคีแต่ละฝ่ายจะให้การปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่งแก่อีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของความตกลงองค์การการค้าโลก ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ

(ก) อากาศศุลกากร และค่าธรรมเนียม และภาษีอื่นๆ ทั้งหมด ที่เก็บหรือเกี่ยวข้องกับการนำเข้า หรือส่งออกสินค้า ตลอดจน วิธีการเก็บอากร ค่าธรรมเนียม และภาษีดังกล่าว

(ข) บทบัญญัติทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ พิธีการศุลกากร การขนส่ง การเก็บรักษา และการบรรจุใหม่ และ

(ค) ภาษีภายใน และภาษีอื่นๆ ที่เรียกเก็บโดยตรงจาก จากสินค้านำเข้า

๒. ในทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาต หรือการอนุญาตนำเข้า และส่งออก ที่ถูกกำหนดภายใต้กฎหมายของประเทศภาคีแต่ละฝ่าย ประเทศภาคีแต่ละฝ่าย จะต้องปฏิบัติแก่ประเทศภาคีอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่น้อยกว่าการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง ที่ให้แก่ประเทศที่สาม

ข้อ ๓

การยกเว้นจากการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับการอนุเคราะห์ยิ่ง

บทบัญญัติในข้อ ๒ จะไม่ใช้กับข้อเสนอสหประชาชาติ ประโยชน์ การยินยอม การยกเว้น และสิทธิพิเศษ ที่ประเทศภาคีได้ให้ หรือจะให้แก่

(ก) ประเทศซึ่งมีพรมแดนติดกัน และประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกการจราจรตามแนวเขตแดน และข้ามแดน

(ข) ประเทศใดๆ ซึ่งเป็นสมาชิกของสหภาพศุลกากร หรือเขตการค้าเสรี หรือความตกลงใดๆ ที่นำไปสู่การจัดตั้งสหภาพศุลกากร และเขตการค้าเสรี ที่ประเทศภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเป็น หรืออาจจะเป็นสมาชิก หรือเป็นผลมาจากการเข้าร่วมในข้อตกลงระดับพหุภาคี หรือภูมิภาค หรืออนุภูมิภาค หรือทวิภาคี ซึ่งมุ่งประสงค์ในการขยายการค้า และ

(ค) ประเทศใดๆ ภายใต้สิทธิพิเศษ หรือผลประโยชน์อื่นใด ที่สอดคล้องกับความตกลงองค์การการค้าโลก

ข้อ ๔

การปกป้องสิทธิในด้านทรัพย์สินทางปัญญา

ประเทศภาคีจะให้การปกป้องต่อทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า ซึ่งเป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของกรมสารสุดท้าย ที่รวบรวมผลการเจรจาพหุภาคีรอบอุรุกวัย ลงนาม ณ เมืองมารราเกซ เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๓๗

ข้อ ๕

การขนส่งสินค้า

ประเทศภาคีจะให้การอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าของประเทศภาคีอีกฝ่ายของตนผ่านแดน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมาย และกฎระเบียบ ที่มีอยู่ในแต่ละประเทศ รวมทั้งสิทธิ และพันธะผูกพันภายใต้ความตกลงองค์การการค้าโลก

ข้อ ๖

การส่งเสริมและอำนวยความสะดวก เพื่อเสริมสร้างการค้า และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการค้า

๑. ประเทศภาคีจะส่งเสริม ภายใต้ขอบเขตอำนาจของตน และ อำนวยความสะดวกมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อเพิ่มปริมาณการค้าระหว่างสองประเทศ

๒. เพื่อที่จะเสริมสร้างการค้าระหว่างกัน ประเทศภาคีจะสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ขององค์กรและวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(ก) การเตรียมการจัดการประชุมด้านธุรกิจ คณะผู้แทนทางการค้า งานแสดง และนิทรรศการสินค้า สัมมนา และการหารือในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกทางการค้า

(ข) การแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ เกี่ยวกับการค้าต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(ค) การสำรวจหาความเป็นไปได้ในการร่วมมือเพื่อขยายการเข้าตลาดประเทศที่สาม และ

(ง) ความร่วมมือในเรื่องการแลกเปลี่ยนข้อมูล และการส่งเสริมเรื่องมาตรฐานและมาตรฐานสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (เอสพีเอส) มาตรฐานอุตสาหกรรม อุปสรรคทางเทคนิคต่อการค้า (ทีบีที) ความปลอดภัยด้านอาหาร อาหารฮาลาล ศุลกากร และเอสเอ็มอี

๓. ในกรณีที่มีปัญหาเรื่องการเข้าสู่ตลาดเกิดขึ้นในความสัมพันธ์ทางการค้าของทั้งสองประเทศ หากมีการร้องขอโดยประเทศภาคีฝ่ายหนึ่ง ประเทศภาคีทั้งสองต้องเข้าร่วมในการหารือโดยมีความมุ่งหมายเพื่อหาทางแก้ปัญหาซึ่งเป็นที่พอใจร่วมกัน ด้วยเจตนาของความร่วมมือและความเข้าใจร่วมกันซึ่งสอดคล้องกับพันธกรณีภายใต้องค์การการค้าโลกของทั้งสองประเทศ

คณะทำงานที่จัดตั้งภายใต้ข้อ ๑๐ ต้องดำเนินกิจกรรมที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจของตนด้วยจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมและอำนวยความสะดวกการค้าและการลงทุนระหว่างสองประเทศ]

๔. “ประเทศภาคีต้องพยายามทุกวิถีทางที่จะต่อสู้กับการค้าที่ผิดกฎหมายทุกรูปแบบ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของแต่ละประเทศ และพันธกรณีที่เกี่ยวข้องของแต่ละประเทศภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ”

๕. ประเทศภาคีต้องสำรวจความเป็นไปได้ของความร่วมมือในด้านอื่นๆ เช่น การท่องเที่ยว และพลังงาน เพื่อให้สามารถพัฒนาและส่งเสริมเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการค้า

ข้อ ๗

งานแสดง และนิทรรศการสินค้า

๑. ประเทศภาคีแต่ละฝ่าย จะยกเว้นอากรศุลกากร หรือ ค่าธรรมเนียมทางการเงิน ให้กับอีกฝ่าย ภายใต้กฎหมาย และ กฎระเบียบ ที่มีผลบังคับใช้ในแต่ละประเทศ สำหรับสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดจากประเทศภาคีอีกฝ่าย ดังนี้

(ก) สินค้า และวัตถุ ที่ใช้เป็นการชั่วคราว ในงานแสดง และนิทรรศการสินค้า ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะขาย และ

(ข) ตัวอย่างสินค้า ที่เหมาะสมเพียงเพื่อใช้ในกิจกรรมดังกล่าว และไม่มีมูลค่าทางการค้า

๒. สินค้า วัตถุ และตัวอย่างสินค้า ที่กล่าวถึงในย่อหน้า ๑. ของข้อนี้ จะไม่ถูกทิ้งไว้ในประเทศที่นำเข้า และจะถูกส่งออกจากประเทศนั้น ยกเว้นจะได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายของประเทศนั้น และมีการชำระอากรศุลกากร และภาษีใดๆ (ถ้ามี) ตามกฎหมาย และกฎระเบียบ ที่มีผลบังคับใช้ในประเทศภาคีสัญญา

๓. สินค้าที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ ๑. ของข้อนี้จะต้องทำการขายภายในประเทศ และมีการชำระอากรศุลกากรและภาษีตั้งแต่นำออกจากประเทศ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบที่มีผลบังคับใช้ในประเทศของตน

ข้อ ๘

การชำระเงิน

การชำระค่าสินค้าและบริการทั้งหมดระหว่างประเทศทั้งสอง จะต้องกระทำในสกุลเงินตราที่สามารถใช้ได้โดยเสรี ทั้งนี้เป็นไปตามกฎระเบียบการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งใช้บังคับในแต่ละประเทศ สกุลเงินตราที่สามารถใช้ได้โดยเสรี หมายถึงเงินสกุลที่ถูกใช้อย่างกว้างขวางในตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศ และใช้ในการประกอบธุรกรรมระหว่างประเทศ

ข้อ ๙

ข้อยกเว้นทั่วไปและข้อจำกัดในการใช้มาตรการปกป้องดุลการชำระเงิน

ภายใต้เงื่อนไขว่า มาตรการปกป้องต่างๆ จะไม่ถูกใช้ในลักษณะของอำนาจตามอำเภอใจ หรือเลือกปฏิบัติ บทบัญญัติของความตกลงนี้จะไม่จำกัดสิทธิของประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ในการรับเอา หรือใช้บังคับมาตรการที่จำเป็น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก สำหรับวัตถุประสงค์ ดังนี้

(ก) เพื่อเหตุผลทางสาธารณสุข ศิลธรรม ความสงบเรียบร้อย หรือ ความมั่นคง

- (ข) เพื่อการปกป้องชีวิต และสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ และพืช
- (ค) เพื่อป้องกันฐานะทางการเงินภายนอก และดุลการชำระเงิน หรือ
- (ง) เพื่อป้องกันทรัพย์สินสมบัติของชาติ ซึ่งมีคุณค่าทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ หรือโบราณคดี

ข้อ ๑๐

การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า

ประเทศภาคีจะจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า ในระดับรัฐมนตรี ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากประเทศภาคีแต่ละฝ่าย

คณะกรรมการร่วมทางการค้าจะ

- (ก) มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ของราชอาณาจักรไทย และรัฐมนตรีกระทรวงการค้าของสาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประธานร่วม ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขอบเขตข้อตกลงที่ถูกกำหนดภายใต้กฎ และพิธีการ ที่คณะกรรมการอธิการร่วมยอมรับเป็นทางการ
- (ข) สร้างเครือข่ายคณะกรรมการร่วมระหว่างสาธารณรัฐอินโดนีเซียและราชอาณาจักรไทย ภายใต้คณะทำงานด้านเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน และความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม โดยมีการรายงานข้อมูลกิจกรรมต่างๆ ไปยังคณะกรรมการร่วม
- (ค) ทบทวนและพิจารณาการปฏิบัติตามบทบัญญัติของความตกลงนี้
- (ง) ตรวจสอบมาตรการเพื่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหา ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามความตกลงนี้ หรือการดำเนินการพัฒนาการค้าระหว่างสองประเทศ
- (จ) สํารวจมาตรการ เพื่อการขยายการค้า และความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างสองประเทศ ที่เป็นประโยชน์ร่วมกัน
- (ฉ) สํารวจมาตรการ ซึ่งมุ่งประสงค์เพื่อพัฒนาความเข้าใจทางการค้า และนโยบายพาณิชย์ที่เกี่ยวข้องของแต่ละประเทศ และ
- (ช) กำหนดสาขาความร่วมมือที่เหมาะสมทางพาณิชย์ อุตสาหกรรม และเทคนิค ระหว่างวิสาหกิจ และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ของทั้งสองประเทศ
- (ซ) ประชุมตามเวลาที่ได้ตกลงกันโดยประเทศภาคี สลับกันในไทยและอินโดนีเซีย

ข้อ ๑๑
หน่วยงานที่มีอำนาจ

ประเทศภาคีจะแต่งตั้งหน่วยงาน เพื่อประสาน และรับผิดชอบการปฏิบัติตามความตกลงนี้ รวมทั้ง ดูแล และทำให้แน่ใจว่าการดำเนินการตามความตกลงเป็นไปได้อย่างราบรื่น

- (ก) ราชอาณาจักรไทย หน่วยงานดังกล่าว คือ กระทรวงพาณิชย์ และ
- (ข) สาธารณรัฐอินโดนีเซีย หน่วยงานดังกล่าว คือ กระทรวงการค้า

ข้อ ๑๒
การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการค้า

เพื่อวัตถุประสงค์ในการอำนวยความสะดวกของการไหลเวียนทางการค้า ในกรณีที่สามารถกระทำได้อย่าง สอดคล้องกับกฎหมายหรือข้อบังคับภายในของตน หน่วยงานผู้มีอำนาจของประเทศภาคี จะแลกเปลี่ยนข้อมูล การค้าเป็นประจำ และจะจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับการค้าแก่ภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งตามคำขอ

ข้อ ๑๓
การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทระหว่างภาคีคู่สัญญา ที่เกี่ยวข้องกับการตีความ และ/หรือ การปฏิบัติตามความตกลงนี้ จะระงับ อย่างฉันทันมิตร ผ่านทางการปรึกษาหารือหรือการเจรจาระหว่างประเทศภาคี

ข้อ ๑๔
การแก้ไขเพิ่มเติม

ประเทศภาคีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อาจยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรให้มีการทบทวน หรือแก้ไขความตกลง นี้ทั้งหมด หรือส่วนใดส่วนหนึ่ง การทบทวนหรือแก้ไขใดๆ ที่ประเทศภาคีตกลงยอมรับทั้งสองฝ่าย จะมีผลบังคับ ใช้ ตั้งแต่วันที่ได้รับการแจ้งครั้งสุดท้ายจากประเทศภาคี ซึ่งจะแจ้งแก่อีกฝ่าย ผ่านช่องทางทางการทูต ว่าแต่ละ ฝ่ายได้เสร็จสิ้นกระบวนการภายในสำหรับการให้ความเห็นชอบการทบทวน แก้ไขความตกลงแล้ว

ข้อ ๑๕

การมีผลบังคับใช้ ระยะเวลา และการยกเลิก

๑. ความตกลงนี้จะมีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ได้รับการแจ้งครั้งหลัง ซึ่งประเทศภาคีจะแจ้งแก่อีกฝ่าย ผ่านทางช่องทางทางการทูต ว่าแต่ละฝ่ายได้เสร็จสิ้นกระบวนการภายในสำหรับการให้ความเห็นชอบความตกลงนี้

๒. ความตกลงนี้ จะมีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลาสามปี และจะได้รับการต่ออายุออกไปโดยอัตโนมัติในช่วงเวลาที่เท่าเทียมกัน เว้นแต่ หลังความตกลงมีผลบังคับใช้ไปแล้วสามปีแรก ประเทศภาคีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ถึงเจตนาที่จะยกเลิกความตกลง ไม่น้อยกว่า ๑๒ เดือน ก่อนความตกลงสิ้นสุดลง

๓. การทบทวนหรือแก้ไขหรือยกเลิกความตกลงฉบับนี้จะไม่มีความกระทบต่อความสมบูรณ์ของสัญญาและ/หรือความตกลงที่ได้ทำไว้ภายใต้ความตกลงนี้จนกว่าการดำเนินการตามความตกลง และ/หรือสัญญาดังกล่าวจะแล้วเสร็จ

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้าย ซึ่งได้รับอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลแต่ละฝ่าย ได้ลงนามความตกลงฉบับนี้

ทำ ณ.....เมื่อวันที่.....ค.ศ. .... เป็นภาษาอังกฤษสองฉบับ ทั้งสองฉบับใช้เป็นหลักฐานได้เท่าเทียมกัน

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

( )

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

( )

รัฐมนตรีกระทรวงการค้า

**ความเป็นมาความตกลงทางการค้าระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย***

ช่วงเริ่มต้น

(๑) เมื่อวันที่ ๒ - ๓ มกราคม ๒๕๔๐ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ ได้เยือนอินโดนีเซียอย่างเป็นทางการ และเห็นพ้องกับประธานาธิบดีของอินโดนีเซีย (ซูฮาร์โต) ที่จะจัดทำความตกลงทางการค้า (Trade Agreement) ระหว่างกัน

(๒) เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ฝ่ายไทยได้เสนอร่างความตกลงทางการค้าระหว่างไทย-อินโดนีเซีย (Trade Agreement between the government of the Republic of Indonesia and the government of the Kingdom of Thailand) ให้อินโดนีเซียพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการร่วมฯ ไทย-อินโดนีเซีย (JC) ครั้งที่ ๓ ณ อินโดนีเซีย

ทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเพื่อจัดทำความตกลงดังกล่าวอีกหลายครั้ง จนกระทั่งเห็นพ้องกันในสาระสำคัญส่วนใหญ่ของข้อตกลงฯ โดยไทยได้ส่งร่างความตกลงฯ ดังกล่าวให้อินโดนีเซียพิจารณาเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๔๖ แต่อินโดนีเซียไม่ได้ตอบกลับมา ซึ่งไทยได้ติดตามทวงถามมาโดยตลอด

(๓) เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ สถานเอกอัครราชทูตอินโดนีเซียประจำประเทศไทย ได้นำส่งเอกสารโต้ตอบเกี่ยวกับร่างความตกลงฯ จากฝ่ายอินโดนีเซีย และแจ้งว่ารัฐบาลอินโดนีเซียประสงค์ที่จะหาข้อสรุปเกี่ยวกับร่างความตกลงฯ เพื่อที่จะสามารถลงนามได้ในช่วงการเยือนไทยอย่างเป็นทางการของประธานาธิบดีอินโดนีเซีย ระหว่างวันที่ ๑๕ - ๑๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ได้พิจารณาร่างฉบับใหม่ของอินโดนีเซียแล้วเห็นว่า มีการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญไปจากเดิมในหลายข้อบท เช่น Transit of Goods และ Intellectual Property Rights ในประเด็นหลักได้แก่ ประเด็นสินค้าผ่านแดน และทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาและส่วนใหญ่ให้ความเห็นยืนยันตามท่าทีเดิมของฝ่ายไทย กรมฯ จึงได้ส่งความเห็นดังกล่าวให้ฝ่ายอินโดนีเซียทราบเมื่อ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ แต่เนื่องจากรัฐมนตรีของทั้งสองประเทศมีภารกิจต้องเข้าร่วมประชุมรัฐมนตรีองค์การการค้าโลก ณ ประเทศฮ่องกง ในช่วงดังกล่าว ฝ่ายอินโดนีเซียจึงเสนอให้เลื่อนการลงนามออกไปก่อน

(๔) เมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ (สคต.) ณ กรุงเทพมหานคร แจ้งว่าอินโดนีเซียมีความประสงค์จะเดินทางมาหารือกับฝ่ายไทย โดยได้ส่ง Indonesian Counter Draft มาเพื่อให้ไทยพิจารณาก่อน

ช่วงที่สอง

(๑) ไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมหารือเจ้าหน้าที่ระดับสูงไทย-อินโดนีเซีย ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ โดยทั้งสองฝ่ายเห็นชอบในหลักการว่า เนื่องจากสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป จึงควรยกร่างความตกลงใหม่โดยยึดตามกรอบความร่วมมือในลักษณะ Strategic

Partnership ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้หารือและยกร่างความตกลงฉบับใหม่ตามหลักการโดยรวมที่เห็นชอบร่วมกัน
อย่างไรก็ตาม ทั้งสองประเทศได้มีการปรับแก้ไขไปมา

(๒) ในการเยือนอินโดนีเซียอย่างเป็นทางการของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
เมื่อ ๒๐ - ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ทั้งสองฝ่ายเห็นชอบที่จะกระชับความร่วมมือทางการค้ามากขึ้น และจะ
เร่งรัดพิจารณาร่างความตกลงทางการค้าเพื่อหาข้อยุติโดยเร็ว

(๓) เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ ไทยได้ส่งข้อคิดเห็นต่อร่างความตกลงฯ ซึ่งฝ่ายไทย
ปรับแก้ล่าสุดให้อินโดนีเซียพิจารณา และประสานผ่านสถานทูตอินโดนีเซียประจำประเทศไทย และสคต.
ณ กรุงจาการ์ตา เพื่อให้ติดตามความคืบหน้าการพิจารณาร่างความตกลงดังกล่าว แต่ยังไม่ได้รับคำตอบจากฝ่าย
อินโดนีเซีย

(๔) เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ ได้รับหนังสือจาก
กระทรวงการค้าของอินโดนีเซีย เลขที่ ๓๕๒/KPI.๕๗X/๒๐๑๐ ส่งความเห็น (Counter Draft) ต่อร่าง
ความตกลงทางการค้าไทย-อินโดนีเซียที่ไทยเสนอไปเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ โดยอินโดนีเซียขอแก้ไข
ในมาตรา ๑๔ เรื่อง Amendment และปรับแก้ในส่วนอื่น ๆ เล็กน้อยที่ไม่ใช่สาระสำคัญ ในการนี้
กรมฯ ได้ประสานขอความเห็นในการปรับแก้ของอินโดนีเซียจากกระทรวงการต่างประเทศ (กรมสนธิสัญญา
และกฎหมาย กรมเอเชียตะวันออก และกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ) ซึ่งไทยได้ส่งข้อคิดเห็นของไทยที่ได้
ปรับแก้ไขใหม่ให้อินโดนีเซียพิจารณา เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

(๕) เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ อินโดนีเซียได้ส่ง (Counter Draft) ให้ไทย
พิจารณา ซึ่งเห็นด้วยตามที่ไทยเสนอ และฝ่ายไทยได้มีหนังสือส่ง Final Draft ให้อินโดนีเซียพิจารณาเมื่อ
วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓

ผลประโยชน์ที่ไทยจะได้รับ

๑. จะเป็นการเพิ่มโอกาสขยายมูลค่าการค้าและการลงทุนของไทย เนื่องจากอินโดนีเซียเป็น
ตลาดที่ใหญ่และใหญ่ที่สุดในภูมิภาคอาเซียน โดยมีประชากรเป็นอันดับสี่ของโลกประมาณ ๒๔๐ ล้านคน
หรือประมาณครึ่งหนึ่งของตลาดอาเซียน ประกอบกับประชาชนที่มีฐานะดีมีประมาณร้อยละ ๑๐
ของประชากรทั้งหมด มีกำลังซื้อสูงมาก หนึ่งในปัจจุบันอินโดนีเซียเป็นคู่ค้าลำดับที่ ๓ ของไทยในอาเซียน
รองจากมาเลเซียและสิงคโปร์ และเป็นคู่ค้าลำดับที่ ๘ ของโลก ในขณะที่ไทยเป็นอันดับที่ ๓
ของอินโดนีเซียทั้งตลาดส่งออกและตลาดนำเข้า โดยในปี ๒๕๕๓ การค้าระหว่างกัน มีมูลค่า ๑๓,๐๒๒.๓๖
ล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ ๕๓.๗๙ โดยไทยเป็นฝ่ายเกินดุลการค้า
๑,๖๗๐.๗๘ ล้านเหรียญสหรัฐฯ

๒. อินโดนีเซียอยู่ระหว่างการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจอยู่ใน
ในระดับสูง จึงมีความต้องการสินค้า โดยเฉพาะสินค้าทุนและสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น สินค้าอาหารและ
เครื่องดื่ม เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องใช้ภายในบ้าน ยา อาหารเสริม เครื่องสำอาง สิ่งทอ รองเท้าและเครื่องหนัง

ผลไม้ รถยนต์และรถจักรยานยนต์ เป็นต้น ซึ่งสินค้าไทยที่มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดอินโดนีเซีย ได้แก่ ข้าวและน้ำตาลถือเป็นสินค้าที่มีศักยภาพสูงของไทย รวมทั้งสินค้าอาหารทุกประเภท โดยเฉพาะผลไม้ไทย เช่น ทุเรียน ลำไย ลิ้นจี่ มะม่วง ส้มโอ ฝรั่ง และชมพู เนื่องจากผลไม้ไทยบางชนิดไม่สามารถปลูกได้ในอินโดนีเซีย หรือมีรสชาติแตกต่างจากผลไม้พื้นเมืองของอินโดนีเซีย อาหารสำเร็จรูป เช่น เครื่องปรุงรส อาหารกระป๋อง (ปลากระป๋อง ผลไม้กระป๋อง) น้ำผลไม้ ของขบเคี้ยว บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป เป็นต้น ซึ่งสินค้าจากไทยในความรู้สึกของชาวอินโดนีเซียจะเป็นสินค้าที่มีคุณภาพดี

๓. เป็นการกระชับความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างกันให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการสร้างเวทีการเจรจาวิภาคิที่เป็นรูปธรรม ในการพัฒนาความร่วมมือทางการค้า และลดอุปสรรคทางการค้าระหว่างกันซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อภาครัฐและเอกชนของทั้งสองประเทศ

สภาพเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนในประเทศอินโดนีเซีย*

สภาพเศรษฐกิจทั่วไปของอินโดนีเซีย

- อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีจำนวนประชากรเป็นอันดับที่สี่ของโลก เป็นประเทศที่มีทรัพยากรอุดมสมบูรณ์ มีการผลิตสินค้าเกษตรและเหมืองแร่ สินค้าเกษตรที่ผลิตจะรวมถึงการเพาะปลูก ไม้แก่ การเพาะปลูกปาล์ม น้ำมัน ยางพารา กาแฟ และโกโก้ สำหรับสินค้าเหมืองแร่ ไม้แก่ ถ่านหิน ดีบุก นิกเกิล ทองแดง น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ
- เกาะชวาเป็นเกาะที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นที่สุดของประเทศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของประเทศ โดยประชากรประมาณ 60 % ของประชากรทั้งหมด 230 ล้านคนนั้นอาศัยอยู่ในเกาะชวา กรุงจาการ์ตาเป็นศูนย์กลางการบริหารและธุรกิจของชวา โดยกิจกรรมทางเศรษฐกิจจะเริ่มกระจายไปยังเกาะอื่น คือ เกาะสุมาตรา กะลิมันตัน และสุราเวสี นับแต่ปี 2000
- เกาะสุมาตราก็มีความเจริญเติบโตรวดเร็ว โดยมีเมืองเมดานเป็นเมืองใหญ่ที่สุดและเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจของเกาะสุมาตรา กะลิมันตันก็เป็นเกาะที่มีความเจริญอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะกะลิมันตันตะวันออกและกะลิมันตันใต้ ซึ่งจะมีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ ไม้แก่ ไม้ น้ำมัน ก๊าซ และถ่านหิน สำหรับเกาะสุราเวสีนั้น เมืองมากัสซาร์เป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งมีความสำคัญเกือบเทียบเท่ากับเมืองสุราบายา เมืองหลวงของชวาตะวันออก
- เกาะชวาและสุมาตรา นั้นนับว่ามีสาธารณูปโภคพื้นฐานเพียงพอ ซึ่งสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ไม่เพียงพอ นั้นเป็นปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่งสำหรับภาคตะวันออกของประเทศ โดยเฉพาะถนนหนทางและไฟฟ้า สำหรับการติดต่อสื่อสารนั้น โดยเฉพาะเครือข่ายโทรศัพท์มือถือ นั้นมีครอบคลุมเกือบทั่วประเทศแล้ว

* ที่มา: สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงจาการ์ตา เว็บไซต์ <http://www.dephtai.go.th/>

- ในปัจจุบัน วิกฤตพลังงานเป็นปัญหาในหลายพื้นที่ของอินโดนีเซีย โดยการใช้พลังงานนั้นเพิ่มสูงขึ้นเร็วกว่าปริมาณที่ผลิตได้ ซึ่งรัฐบาลกำลังดำเนินโปรแกรมการสร้างโรงไฟฟ้าพลังงานถ่านหินซึ่งมีกำลังการผลิต 10,000 เมกะวัตต์ ที่ต้องดำเนินการให้เสร็จภายในปี 2010
- เศรษฐกิจของประเทศได้ขยายตัวในช่วงห้าปีที่ผ่านมาจนถึงปี 2008 โดยมีสภาพการเมืองที่เอื้อต่อเศรษฐกิจและมีความมั่นคงหลังจากเกิดวิกฤตทางการเงิน เงินเฟ้อของประเทศนั้นควบคุมไว้ที่ประมาณต่ำกว่า 6 % ค่าเงินรูเปียนั้นอยู่ในระดับประมาณ 9,000 – 9,600 รูเปียดต่อเหรียญสหรัฐ อัตราดอกเบี้ยของธนาคารอินโดนีเซียนั้นได้มีการลดลงอยู่ในระดับอัตรา 6.5% โดยอัตราเงินกู้ยืมอยู่ที่ประมาณ 13% สำหรับเงินกูสกุลต่างชาติอัตราดอกเบี้ยจะอยู่ที่ 5%
- เรื่องดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศนั้น รัฐบาลได้ออกชุดกฎระเบียบที่เอื้อต่อการลงทุนจากต่างประเทศ อินโดนีเซียใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว ซึ่งผู้ลงทุนจะมีอิสระในการโอนทุนหรือกำไรในเงินสกุลต่างประเทศ รัฐบาลจะดูแลการลงทุนในประเทศกับการลงทุนจากต่างประเทศอย่างเท่าเทียมกันทั้งในเรื่องสิทธิประโยชน์ การอำนวยความสะดวกในการลงทุน และเรื่องใบอนุญาต

ศักยภาพของตลาดและการลงทุน

- อินโดนีเซียมีตลาดภายในประเทศที่ใหญ่และแข็งแกร่งซึ่งทำให้เศรษฐกิจสามารถอยู่รอดได้ในภาวะที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกและสามารถฟื้นตัวได้อย่างเข้มแข็งในปี 2008 ตลาดที่ใหญ่นั้นทำให้เป็นที่กระจายสินค้าอุปโภคบริโภค เช่น อาหารและเครื่องดื่ม เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องใช้ภายในบ้าน ยา อาหารเสริม เครื่องสำอาง สิ่งทอ รองเท้าและเครื่องหนัง ผลไม้ รถยนต์และรถจักรยานยนต์

- อินโดนีเซียเป็นประเทศผู้บริโภคน้ำมันและน้ำตาลที่ใหญ่ โดยเป็นประเทศผู้นำเข้าน้ำมันรายใหญ่รายหนึ่งของโลก แต่ในปี 2008 อินโดนีเซียเริ่มที่จะมีผลผลิตเพียงพอต่อความต้องการภายในประเทศ อย่างไรก็ตาม อินโดนีเซียยังอาจต้องนำเข้าน้ำมันอยู่ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าการเพาะปลูกนั้นจะได้อผลดีหรือไม่
- อินโดนีเซียยังเป็นตลาดที่ใหญ่สำหรับสินค้าประเภทวัตถุดิบพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมรวมทั้งสินค้าทุน โดยอินโดนีเซียนำเข้าสินค้าวัตถุดิบพื้นฐานสำหรับพลาสติก สินค้าปิโตรเคมี วัตถุดิบพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมเหล็ก ชิ้นส่วนรถยนต์ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร และสินค้าทุนอื่น ๆ เป็นปริมาณที่มาก
- อินโดนีเซียเป็นประเทศที่น่าสนใจเข้ามาลงทุน เช่น การลงทุนในภาคการเพาะปลูก โดยอินโดนีเซียมีการเพาะปลูกที่ใหญ่มากสำหรับสินค้าปาล์ม น้ำมัน ยางพารา และชา
- การลงทุนในภาคธุรกิจอื่นที่น่าสนใจคือ ภาคธุรกิจเหมืองแร่ ได้แก่ ถ่านหิน นิกเกิล อลูมิเนียม น้ำมันและก๊าซ เป็นต้น ซึ่งภายใต้กฎหมายเหมืองแร่ฉบับใหม่ได้กำหนดให้ต้องถลุงหรือแปรรูปแร่ภายในประเทศ แต่เนื่องจากนักลงทุนในธุรกิจเหมืองแร่มิได้มีเงินทุนเพียงพอที่จะสร้างเตาถลุงแร่ได้เอง จึงเป็นโอกาสให้นักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาสร้างเตาถลุงแร่และดำเนินการถลุงแร่ เช่น แร่เหล็ก นิกเกิล ทองแดง และอลูมิเนียม เป็นต้น
- โอกาสการลงทุนยังเปิดกว้างสำหรับการลงทุนในภาคอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่ม สิ่งทอ เครื่องหนัง อิเล็กทรอนิกส์ และยา เป็นต้น และสินค้าวัสดุก่อสร้าง เช่น ยิปซัมบอร์ด ซีเมนต์ เป็นต้น และสินค้าประเภทเคมีภัณฑ์ ได้แก่ ปิโตรเคมี โอเลโอเคมี เป็นต้น

- สำหรับภาคสาธารณูปโภค โอกาสการลงทุนยังเปิดให้กับการสร้างทางด่วน โรงพลังงาน (power generating plants) และท่าเรือ เป็นต้น และในภาคการติดต่อสื่อสาร รัฐบาลเปิดโอกาสการลงทุนสำหรับการพัฒนาเครือข่ายการติดต่อสื่อสาร เช่น USO (Universal Service Obligation) และ WIMAX (World Interoperability for Microwave Access)
- ภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ได้ฟื้นตัวดีขึ้นในอินโดนีเซียภายหลังจากการเกิดภาวะที่ตกต่ำในช่วงต้นปี 2009 โดยจะมีอาคารสูงใหม่ ๆ ที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างหรืออยู่ระหว่างการวางแผนก่อสร้าง โดยเฉพาะในเมืองใหญ่ ๆ เช่น กรุงจาการ์ตา สุราบายา เมดาน มาถัสซาร์ ปากันบารู และบันดุง เป็นต้น
- รัฐบาลอินโดนีเซียได้ออกชุดนโยบายเพื่อดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ โดยการเสนอเงื่อนไขที่ดึงดูดรวมทั้งเสนอการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการลงทุน

กลยุทธ์ในการเข้าสู่ตลาดอินโดนีเซีย

- ในการเข้าสู่ตลาดอินโดนีเซีย บริษัทไทยจะต้องเริ่มจากการศึกษาตลาด เพื่อให้ทราบถึงลักษณะของตลาดและศักยภาพของตลาด สำหรับสินค้าที่ต้องการนำเข้ามาในตลาดอินโดนีเซีย
- สำหรับสินค้าอุปโภคบริโภคส่วนใหญ่จะต้องนำเข้ามาโดยผ่านผู้นำเข้าหรือผู้กระจายสินค้า (distributors) ก่อนที่จะไปถึงผู้ค้าปลีก (retailers) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต่อหารายชื่อผู้นำเข้า/ผู้กระจายสินค้าในอินโดนีเซียก่อน ซึ่งผู้กระจายสินค้านี้จะต้องสามารถเข้าถึงผู้ค้าปลีกรายใหญ่ ๆ ในอินโดนีเซียได้ อันได้แก่ Carrefour Hero Giant Hypermart และ Alfamart เป็นต้น

- สำหรับสินค้าประเภทวัตถุดิบพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมจะสามารถจำหน่ายแก่อุตสาหกรรมผู้ใช้โดยตรงหรือโดยผ่านตัวแทนท้องถิ่นก็ได้ ดังนั้นบริษัทไทยจึงควรตั้งสำนักงานผู้แทน (representative office) ในอินโดนีเซียเพื่อดูแลตลาด และการบริการหลังการขายก็มีความสำคัญสำหรับลูกค้า
- การจำหน่ายสินค้าให้แก่รัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจในอินโดนีเซีย บริษัทไทยควรมีสถาบันตัวแทนที่จะประสานกับทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งโดยส่วนใหญ่การซื้อสินค้าของรัฐบาล (government procurement) จะดำเนินการโดยผ่านการประมูล ซึ่งผู้ยื่นประมูลจะต้องเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายของอินโดนีเซีย โดยต้องเป็นบริษัทท้องถิ่นหรือบริษัทต่างชาติที่รวมทุนกับบริษัทท้องถิ่นเท่านั้น
- การจำหน่ายสินค้าให้แก่รัฐบาลนั้น โดยส่วนใหญ่จะดำเนินการโดยบริษัทที่มีประสบการณ์ยาวนานกับทางรัฐบาล (long experienced partners) ดังนั้นการร่วมประสานธุรกิจกับบริษัทท้องถิ่นที่สามารถเข้าถึงและมีประสบการณ์ยาวนานกับทางภาครัฐจึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการจำหน่ายสินค้าให้รัฐบาล

กลยุทธ์การลงทุนในอินโดนีเซีย

- ก่อนที่จะเริ่มลงทุนในอินโดนีเซีย บริษัทไทยจะต้องเริ่มจากการศึกษาตลาดและโอกาสการลงทุนในอินโดนีเซีย
- รัฐบาลอินโดนีเซียได้กำหนดข้อจำกัดสำหรับการลงทุนจากต่างประเทศในภาคธุรกิจบางประเภท โดยการถือหุ้นของต่างชาติในธุรกิจบางประเภทจะถูกจำกัดไว้ต่ำกว่า 50 % แต่ในธุรกิจบางประเภทก็อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติถือหุ้นส่วนใหญ่ (majority) หรือสามารถควบคุมธุรกิจได้ทั้งหมด

- การเลือกทำเลที่ตั้งสำหรับการลงทุนก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากบางพื้นที่ก็ไม่มีสาธารณูปโภคหรือพลังงานเพียงพอ เป็นต้น ซึ่งควรเป็นทำเลที่ไม่ไกลจากท่าเรือขนส่งหรือต้องเข้าถึงท่าเรือหรือท่าอากาศยานได้ง่าย ทั้งนี้หากบริษัทไทยต้องการลงทุนในอุตสาหกรรมสินค้าอุปโภคบริโภค ทำเลที่ตั้งที่ดีที่สุดคือในเกาะชวา เนื่องจากเป็นเกาะที่มีประชากรหนาแน่นที่สุดของอินโดนีเซีย รวมทั้งกำลังซื้อของผู้บริโภค
- ผู้บริโภคในเกาะชวาจะสูงกว่าเมื่อเทียบกับผู้บริโภคในเกาะอื่น สำหรับเกาะกะลิมันตันและปาปัวจะมีพื้นที่มากซึ่งจะเปิดกว้างสำหรับการลงทุนในภาคการเพาะปลูก โดยจะมีพื้นที่ว่างและราคาถูกกว่าเกาะอื่นแม้ว่าจะมีปัญหาด้านสาธารณูปโภค
- กระบวนการขอใบอนุญาตต่าง ๆ สำหรับการลงทุนใหม่ ๆ นั้นแม้ว่าจะง่ายขึ้นเมื่อเทียบแต่ก่อน แต่การดำเนินกระบวนการต่าง ๆ ก็ยังจำเป็นต้องใช้บริการจากนักกฎหมายที่มีความสามารถหรือจาก notary public

การค้าเสรีอาเซียน กับการขยายการส่งออกของไทยไปอินโดนีเซีย*

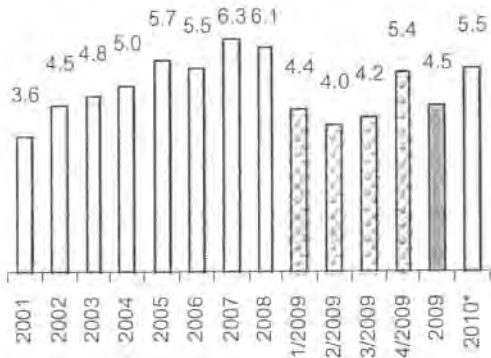
ปี 2553 ถือเป็นปีแห่งการเปิดเสรีการค้าที่สำคัญของอาเซียนในหลายกรอบการค้า ได้แก่ FTA กรอบอาเซียน(AFTA) และอาเซียน-จีน ที่มีกำหนดลดภาษีสินค้าปกติเป็นร้อยละ 0 วันที่ 1 มกราคม 2553 ส่วน FTAอาเซียน-อินเดีย FTAอาเซียน-เกาหลีใต้ และFTAอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์เริ่มต้นลดภาษีในปีนี้ ซึ่งการค้าเสรีในกรอบอาเซียน(AFTA) เป็นประเด็นที่น่าจับตาสำหรับประเทศอินโดนีเซียที่มีขนาดเศรษฐกิจที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียนและเนื่องจากไทยและอินโดนีเซียอยู่ในห่วงโซ่การผลิตเดียวกัน ต่างเป็นคู่ค้าที่สำคัญมีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและวัตถุดิบผลิตเพื่อขายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศที่มีข้อตกลงทางการค้า นอกจากนี้การเติบโตทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียที่โดดเด่นในภูมิภาคอาเซียนท่ามกลางวิกฤตเศรษฐกิจที่ผ่านมาและยังคงมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องทำให้มีความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้นคาดว่าจะส่งผลให้อินโดนีเซียมีความต้องการนำเข้าสินค้าเพื่อการผลิตและการบริโภคจากไทยขยายตัวตามไปด้วย

☞ เศรษฐกิจอินโดนีเซียเติบโตต่อเนื่อง...ขับเคลื่อนการส่งออกของไทย

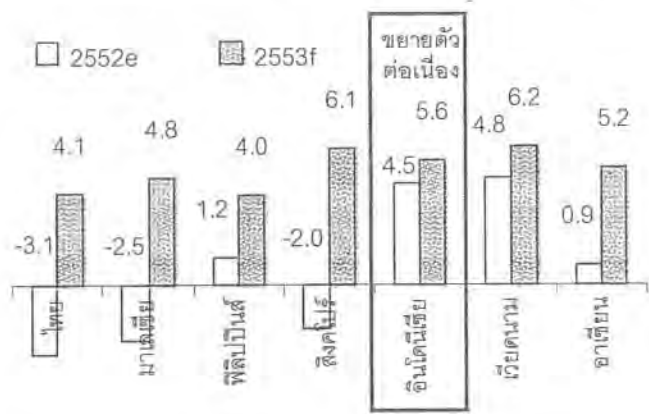
เศรษฐกิจอินโดนีเซียแม้ว่าจะเผชิญวิกฤตเศรษฐกิจโลกในปี 2552 แต่ก็ยังขยายตัวได้อย่างโดดเด่นเมื่อเทียบกับประเทศอื่นในภูมิภาคเดียวกัน เนื่องจากเศรษฐกิจอินโดนีเซียพึ่งพาส่งออกไม่มากนักเมื่อเทียบกับประเทศอาเซียนอื่นๆอย่างไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์และเวียดนาม ประกอบกับมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของอินโดนีเซียที่มีอย่างต่อเนื่องโดยการอัดฉีดงบประมาณเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจภายในรวมทั้งอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่คงไว้ในระดับต่ำร้อยละ 6.5 ซึ่งปรับลดลงถึงร้อยละ 3 ในปี 2552 ส่งผลให้ความต้องการบริโภคในประเทศที่มีประชากรกว่า 240 ล้านคน ซึ่งถือเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจอินโดนีเซียที่สำคัญโดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 61 ของ GDP สามารถขยายตัวร้อยละ 4.7(YoY) ในไตรมาส 3 ปี 2552 ส่งผลให้เศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัวสูงขึ้นเป็นลำดับจากร้อยละ 4.2(YoY)ในไตรมาส 3 เป็นร้อยละ 5.4(YoY)ในไตรมาส 4

* ที่มา : ศูนย์วิจัยกสิกรไทย เว็บไซต์ <http://www.kasikornresearch.com/th/Pages/Default.aspx>

การขยายตัวทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย(%)¹

การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศในอาเซียน(%)²

ที่มา: 1. CEIC รวบรวมโดยศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย, 2. FocusEconomics Consensus Forecast Asia, January 2010
หมายเหตุ: * ประมาณการณโดยรัฐบาลอินโดนีเซีย

แม้คาดว่าเศรษฐกิจอินโดนีเซียอาจต้องเผชิญแรงกดดันด้านเงินเฟ้อในช่วงครึ่งหลังของปี ทำให้ธนาคารกลางอินโดนีเซียมีแนวโน้มไม่ขึ้นนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้นโดยการปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะพุ่งขึ้น หลังจากที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่ทำให้ธนาคารกลางอินโดนีเซียปรับลดอัตราดอกเบี้ยอย่างต่อเนื่องและคงไว้อยู่ที่ร้อยละ 6.5 นับตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2552 เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย โดยสัญญาเงินเฟ้อเร่งตัวขึ้นในเดือนมกราคมมาอยู่ที่ร้อยละ 3.72(YoY) ปรับตัวสูงขึ้นจากเดือนก่อนหน้าร้อยละ 0.84(MoM) ซึ่งได้รับแรงกดดันจากระดับราคาสินค้าอาหารที่พุ่งสูงขึ้นโดยเฉพาะระดับราคาสินค้าข้าวที่ได้รับผลกระทบจากภาวะโลกร้อน(EI-Nino)ทำให้ผลผลิตตกต่ำ รวมทั้งระดับราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่เพิ่มขึ้นอาจส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อปรับตัวสูงขึ้นในช่วงครึ่งหลังของปี อย่างไรก็ตาม ทิศทางการปรับตัวขึ้นของเศรษฐกิจโลกและความสามารถในการใช้จ่ายเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องของทางอินโดนีเซีย ทำให้เศรษฐกิจอินโดนีเซียมีแนวโน้มเติบโตดีขึ้นจากร้อยละ 4.5 ในปี 2552 เป็นร้อยละ 5.5-6.0 ในปี 2553

☞ เขตการค้าเสรีอาเซียน(AFTA)...สนับสนุนการค้าระหว่างไทย-อินโดนีเซีย

ความคืบหน้าของการเปิดตลาดตามความตกลงทางการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศคู่ค้าหลายกรอบความตกลงได้ปรับลดอัตราภาษีสินค้าระหว่างกันในปี 2553 ได้แก่ AFTA และความตกลง FTAอาเซียน-จีน ที่มีกำหนดการลดภาษีเป็นร้อยละ 0 สำหรับสินค้าปกติในวันที่ 1 มกราคมที่ผ่านมา ส่วนความตกลง FTA ระหว่างอาเซียน-อินเดีย อาเซียน-เกาหลีใต้ และอาเซียน-ออสเตรเลีย-นิวซีแลนด์ ก็ได้เริ่มลดภาษีลง ซึ่งกรอบการค้าดังกล่าวคาดว่าจะส่งผลให้การค้าระหว่างไทยและอินโดนีเซียเติบโตมากยิ่งขึ้นเนื่องจากไทยและอินโดนีเซียต่างเป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่การผลิตในอาเซียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการค้าภายใต้กรอบ AFTA และยังเป็นตลาดบริโภคของกันและกันอีกด้วย

อัตราภาษีของอินโดนีเซียภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน(AFTA)

รวมสินค้าทั้งหมด 8,737 รายการ	จำนวน (รายการ)	MFN rate (%)	อัตราภาษี CEPT(%)*		หมายเหตุ
			ก่อน 1 ม.ค.53	หลัง 1 ม.ค.53	
บัญชีสินค้าลดภาษี(Inclusion List: IL)					
(1) สินค้าหมวดเกษตร สิ่งทอ และสินค้าในหมวดอื่นๆ ทยอยลดภาษี ยกเว้นไม้ก๊อก และอาวุธ	6,898	0-60	0	0	คิดเป็นร้อยละ 98 ของรายการสินค้านำเข้าของ อินโดนีเซีย
(2) สินค้าอื่นๆนอกเหนือจาก (1) และ (3) รวมถึงยานยนต์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	1,691	5-60	5	0	
(3) ท่อเหล็ก กระดาษ ไม้ก๊อก ยาง น้ำยาลบคำผิด วัตถุ ระเบิด หางนม(เวย์)	36	5-10	2.5	0	
สินค้าสินค้านำเข้าอันไหวสูง(Highly Sensitive List: HSL)					
น้ำตาล	7	Rp 790/kg	40	40	อัตราภาษีปี 2558 ↔ 5-10 % ↔ 25 %
ข้าว โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิของไทย	9	Rp 450/kg	30	30	
บัญชีสินค้ายกเว้นทั่วไป (General Exclusion List: GE)					
ไวน์ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สิ่งปรุงแต่งเครื่องดื่ม	45	150	150	150	เป็นสินค้าที่ไม่ สามารถลดภาษีได้ โดยจัดเก็บภาษี โดยจัดเก็บภาษี ตามข้อตกลง WTO (MFN rate)
ไวน์ และเครื่องดื่มจากการหมักไม่มีแอลกอฮอล์	5	90	90	90	
เบียร์ที่ทำจากมอลต์	2	40	40	40	
ปืนลม กระบี่	3	20	20	20	
ผลิตภัณฑ์ทางเภสัชกรรม	1	15	15	15	
แอลกอฮอล์จากพืช วัตถุระเบิด ของเสียจากอุตสาหกรรม	12	5	5	5	
รถถังหรือยานรบหุ้มเกราะ ของเสียที่เป็นตัวทำละลาย อินทรีย์ อวูอที่ใช้ทางทหาร	28	0	0	0	

ที่มา: ASEAN Secretariat(www.aseansec.org) รวบรวมโดยศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย

หมายเหตุ: CEPT หรือ Common Effective Preferential Tariff คือ อัตราภาษีภายใต้การตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA)

สำหรับความตกลงการค้าเสรีอาเซียน(AFTA) ประเทศสมาชิกเดิม 6 ประเทศของอาเซียน ประกอบด้วยไทย สิงคโปร์ ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย และบรูไน ได้ปรับลดภาษีสินค้านำเข้าระหว่างกันในส่วนที่เหลือลงเหลือร้อยละ 0 เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2553 ที่ผ่านมาซึ่งในส่วนของอินโดนีเซียมีการปรับลดภาษีสินค้านำเข้าใน**บัญชีสินค้าลดภาษี(Inclusion List: IL)** ในส่วนที่เหลือจำนวน 1,727 รายการ(จากสินค้าทั้งหมด 8,625 รายการ)เป็นร้อยละ 0 ส่งผลดีต่อต้นทุนการนำเข้าสินค้าจากไทยไปขายยังอินโดนีเซียให้ต่ำลงซึ่งจะทำให้สินค้าส่งออกของไทยมีความสามารถแข่งขันดีขึ้นในตลาดอินโดนีเซีย

โอกาสการขยายตัวของสินค้าไทยในอินโดนีเซียที่เกิดจากการเปิดเสรีภายใต้กรอบ AFTA น่าจะช่วยให้การส่งออกของไทยไปอินโดนีเซียกลับมาขยายตัวเป็นบวกได้ในปีนี้หลังจากต้องประสบภาวะหดตัวร้อยละ 26 ในปีที่ผ่านมาตามภาวะซบเซาของเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจอินโดนีเซียให้เติบโตชะลอลงโดยมีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้

สินค้าส่งออก 10 อันดับแรกของไทยไปอินโดนีเซีย

อันดับ	สินค้าส่งออก	มูลค่า(ล้านเหรียญสหรัฐฯ)			อัตราการขยายตัว (%)			สัดส่วน (%)		
		2550	2551	2552	2550	2551	2552	2550	2551	2552
1	รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ	1,027	1,530	852	81.2	49.0	-44.3	21.3	24.2	18.3
2	น้ำตาลทราย	360	450	334	226.7	24.8	-25.8	7.5	7.1	7.2
3	เคมีภัณฑ์	289	340	330	-29.2	17.6	-2.9	6.0	5.4	7.1
4	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	290	418	267	81.8	43.9	-36.0	6.0	6.6	5.7
5	เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ	187	344	243	55.4	83.5	-29.5	3.9	5.4	5.2
6	เม็ดพลาสติก	214	268	208	16.8	25.2	-22.7	4.5	4.3	4.5
7	เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	260	335	202	70.0	29.0	-39.8	5.4	5.3	4.3
8	รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ	134	209	174	19.5	56.0	-16.6	2.8	3.3	3.7
9	เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ	113	146	142	68.8	29.0	-2.6	2.3	2.3	3.0
10	เครื่องสำอาง สบู่ ผลิตภัณฑ์ซักผ้าผิว	120	143	134	44.7	19.9	-6.8	2.5	2.3	2.9
	รวม 10 รายการ	2,995	4,183	2,885	52.5	39.7	-31.0	62.2	66.1	61.8
	อื่นๆ	1,824	2,142	1,782	35.1	17.4	-16.8	37.8	33.9	38.2
	รวมทั้งสิ้น	4,819	6,325	4,667	45.4	31.3	-26.2	100.0	100.0	100.0

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์ รวบรวมโดยศูนย์วิจัยกสิกรไทย

⇒ สินค้าขั้นกลาง/สินค้าทุนและสินค้าสำเร็จรูปของไทยได้รับประโยชน์จากการลดภาษีของอินโดนีเซียในปี 2553 ทำให้สินค้าไทยได้เปรียบประเทศนอกภูมิภาคอาเซียนที่มีอัตราภาษีนำเข้าในระดับที่สูงกว่า ได้แก่ ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ จีน สหรัฐฯ ไต้หวัน ฮองกง อินเดีย และซาอุดีอาระเบีย เป็นต้น ขณะเดียวกันสินค้าวัตถุดิบขั้นต้นส่วนใหญ่ที่ได้อัตราภาษีเหลือร้อยละ 0 ไปตั้งแต่ปี 2546 ก็ต้องประสบกับภาวะการแข่งขันสูงในภูมิภาคอาเซียน เช่น เคมีภัณฑ์ และพลาสติก เป็นต้น เนื่องจากประเทศในอาเซียนต่างได้รับสิทธิด้านอัตราภาษีที่เท่าเทียมกันประกอบกับสินค้านี้เป็นสินค้าที่มีลักษณะทดแทนกันได้สามารถนำเข้าจากประเทศใดก็ได้

⇒ สำหรับการส่งออกของไทยไปยังอินโดนีเซียที่คาดว่าจะขยายตัวได้มากขึ้น โดยเฉพาะสินค้าส่งออกสำคัญที่มีสัดส่วนร้อยละ 60 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าทั้งหมดจากไทยไปยังตลาดอินโดนีเซีย ได้แก่ รถยนต์/ส่วนประกอบ น้ำตาลทราย เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรกล/ส่วนประกอบ เครื่องยนต์ของรถยนต์ เม็ดพลาสติก เหล็ก/ผลิตภัณฑ์ เครื่องปรับอากาศ และเครื่องสำอาง เป็นต้น ขณะเดียวกันสินค้าอื่นๆที่ไทยยังส่งออกค่อนข้างน้อยก็ถือเป็นโอกาสขยายการส่งออกได้เช่นกันจากการปรับลดภาษีในครั้งนี้เป็นร้อยละ 0 เช่น สินค้าอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น

- สินค้ายานยนต์/ส่วนประกอบเป็นสินค้าส่งออกอันดับ 1 ของไทยไปอินโดนีเซียมีโอกาสส่งออกป้องกันการผลิตในอินโดนีเซียได้มากขึ้น เนื่องจากการปรับลดภาษีส่งผลให้ต้นทุนนำเข้าเพื่อการผลิตลดลงดึงดูดให้นักลงทุนจากต่างประเทศโดยเฉพาะนักลงทุนจากจีนและญี่ปุ่นให้ไปขยายฐานการผลิตในอินโดนีเซียทั้งเพื่อขายในประเทศและส่งออกไปยังต่างประเทศที่มีข้อตกลงทางการค้ากับอินโดนีเซีย คาดว่าอุตสาหกรรมยานยนต์ของอินโดนีเซียที่ขยายตัวจะทำให้มีความต้องการนำเข้าวัตถุดิบขั้นต้นยานยนต์ป้องกันการผลิตในประเทศ นอกจากนี้การปรับลดภาษีเหลือร้อยละ 0 ของอินโดนีเซียในสินค้าส่วนที่เหลือยังครอบคลุม

ตั้งแต่วัตถุดิบขั้นต้น วัตถุดิบชั้นกลาง และสินค้าสำเร็จรูปในหมวดสินค้ายานยนต์สินค้าไทยจึงมีโอกาสส่งออกป้อนอินโดนีเซียได้มากขึ้น เช่น รถยนต์สำเร็จรูป ส่วนประกอบรถยนต์ชนิดต่างๆ รถจักรยานยนต์ ส่วนประกอบรถจักรยานยนต์ชนิดต่างๆ เครื่องยนต์ อุปกรณ์ไฟฟ้าในรถยนต์ เครื่องเสียง ตัวถังรถยนต์ ไฟสัญญาณรถยนต์ แตรรถยนต์ เครื่องปัดน้ำฝนรถยนต์ ยางล้อ กระจก และกันชน เป็นต้น

- เครื่องใช้ไฟฟ้าตามบ้านเรือนมีโอกาสขยายตัวดีขึ้นจากการลดภาษีเป็นร้อยละ 0 ได้แก่ แอร์ติดผนัง/หน้าต่าง พัดลม เครื่องระบายอากาศ เครื่องทำน้ำร้อนตามบ้าน เครื่องซักผ้า เครื่องผสมอาหาร เครื่องคั้นน้ำผลไม้ ไฟฉาย เตารีด เต้าไมโครเวฟ เครื่องขยายเสียง เครื่องบันทึกเทป เครื่องรับวิทยุ/โทรทัศน์ และหลอดไฟฟ้า เป็นต้น สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆ ได้แก่ เครื่องกรองน้ำมัน เครื่องจักรโรงงาน เครื่องระบายอากาศ เครื่องชั่ง เครื่องดับเพลิง เครื่องพ่นน้ำ บันจัน บันไดเลื่อน เครื่องพิมพ์ มอเตอร์ไฟฟ้า เครื่องกำเนิดไฟฟ้า และมอเตอร์ เป็นต้น

- สินค้าเกษตรและสินค้าอาหารที่ไทยส่งออกป้อนอินโดนีเซียค่อนข้างน้อยในปัจจุบัน ยังมีโอกาสขยายตัวอีกมากจากอัตราภาษี 0 ในวันที่ 1 มกราคมที่ผ่านมา เพื่อรองรับตลาดบริโภคขนาดใหญ่ในอินโดนีเซีย ได้แก่ ข้าวโพดหวาน สาหร่ายทะเล ขนมขบเคี้ยว ขนมปังปิ้ง บิสกิต เค้ก อาหารที่ใช้เลี้ยงทารก น้ำผลไม้ ซอสปรุงรส น้ำเชื่อม ชา กาแฟ ครีมเทียม นมยูเอชที นมถั่วเหลือง ผงโปรตีน เครื่องดื่ม ยาสูบ และเกลือป่น เป็นต้น ขณะที่สินค้าเกษตรและสินค้าอาหารที่สำคัญของไทยส่วนใหญ่ที่ส่งออกป้อนอินโดนีเซียลดภาษีเหลือ 0 ไปบ้างแล้วตั้งแต่ปี 2546 เช่น ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง(สตาร์ชทำจากมันสำปะหลัง) ข้าวโพด และผลไม้ เป็นต้น

⇒ สินค้าส่งออกสำคัญของไทยไปอินโดนีเซีย 2 รายการ ได้แก่ ข้าวและน้ำตาลที่อยู่ในบัญชีอ่อนไหวสูง(Highly Sensitive List: HSL)ของอินโดนีเซียยังคงอัตราภาษีในระดับสูงร้อยละ 30-40(จำนวนรวม 16 รายการ) ซึ่งจะทยอยลดภาษีให้เหลือในระดับต่ำภายในปี 2558 สินค้าในกลุ่มนี้ทำให้ไทยเสียเปรียบการค้ากับอินโดนีเซียเนื่องจากอินโดนีเซียเป็นตลาดส่งออกข้าวและน้ำตาลที่สำคัญของไทยในภูมิภาคอาเซียน แต่ก็อาจส่งผลกระทบต่อโอกาสส่งออกของไทยไปอินโดนีเซียไม่มากนัก เนื่องจากไทยเป็นแหล่งนำเข้าอันดับ 1 ของอินโดนีเซีย ประกอบกับอินโดนีเซียผลิตได้ไม่เพียงพอกับความต้องการบริโภคในประเทศ ทำให้อินโดนีเซียยังคงมีความต้องการนำเข้าจากไทยแต่ไทยอาจเสียเปรียบการแข่งขันด้านราคากับสินค้าของอินโดนีเซียขณะเดียวกันก็ต้องเผชิญกับการแข่งขันกับประเทศอาเซียนด้วยกัน เช่น ข้าวราคาถูกกว่าจากเวียดนาม และน้ำตาลจากสิงคโปร์และมาเลเซีย เป็นต้น

⇒ สินค้าที่อินโดนีเซียสงวนสิทธิไม่นำมาลดภาษีไม่ส่งผลต่อไทยมากนักเนื่องจากไทยส่งออกป้อนอินโดนีเซียค่อนข้างน้อย ซึ่งเป็นสินค้าในบัญชียกเว้นทั่วไป(General Exclusion List: GE) มี

จำนวน 96 รายการ เก็บภาษีตามกรอบของ WTO ในอัตรา MFN rate ได้แก่ ส่วนผสมเครื่องดื่มที่แอลกอฮอล์เป็นส่วนประกอบ(ไวท์ เบียร์) อาวุธ(ปืน กระบี่) วัตถุระเบิด รถถัง/ยานรบหุ้มเกราะ ของเสียจากสถานพยาบาล และของเสียจากอุตสาหกรรม เป็นต้น

๕ บทสรุป

ปี 2553 เป็นโอกาสขยายตลาดสินค้าไทยในอาเซียนซึ่งได้

อานิสงส์จากการเปิดเสรีทางการค้าภายใต้กรอบ AFTA ที่ลดภาษีสินค้าปกติ(Normal Track)ระหว่างกันเหลือร้อยละ 0 โดยการส่งออกสินค้าจากไทยไปอินโดนีเซียซึ่งเป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่และมีประชากรมากที่สุดในอาเซียนที่สำคัญยังมีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างโดดเด่นในภูมิภาคอาเซียนและมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องในปีนี้นำให้คาดว่าความต้องการบริโภคสินค้าของอินโดนีเซียจะมากขึ้นตามการเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งสินค้าส่งออกของไทยทั้งสินค้าอุปโภคบริโภคและวัตถุดิบสินค้าขั้นกลางเพื่อการผลิตที่น่าจะได้ประโยชน์จากการลดภาษีกรอบ AFTA ค่อนข้างมาก ได้แก่ ยานยนต์และส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าตามบ้านเรือน สินค้าอาหาร เคมีภัณฑ์และพลาสติก เป็นต้น

แม้ว่าผลดีจากทิศทางการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ปรับตัวดีขึ้นอย่างช้า ๆ และนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการใช้จ่ายในโครงการสาธารณูปโภคพื้นฐานที่คาดว่าจะผลักดันให้การบริโภคและการลงทุนในประเทศอินโดนีเซียขยายตัวต่อเนื่อง ประกอบกับความตกลงทางการค้าเสรีอาเซียน(AFTA)ที่ช่วยสนับสนุนการส่งออกและการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศซึ่งถือเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซีย อย่างไรก็ตาม จากภาวะเศรษฐกิจอินโดนีเซียที่เติบโตต่อเนื่องประกอบกับระดับราคาสินค้าโภคภัณฑ์มีแนวโน้มสูงขึ้นส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อมีแนวโน้มพุ่งสูงขึ้นทำให้คาดว่าทางการอินโดนีเซียอาจปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในช่วงครึ่งหลังของปีนี้เพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อให้อยู่ในกรอบซึ่งอาจส่งผลต่อต้นทุนการประกอบธุรกิจและกดดันการบริโภคในประเทศให้ชะลอลงไปบ้างแต่ก็คาดว่าเศรษฐกิจอินโดนีเซียในปีนี่ยังมีแนวโน้มขยายตัวสูงขึ้นจากปี 2552 จึงน่าจะช่วยการส่งออกของไทยไปอินโดนีเซียในปีนี้ก็กลับมาขยายตัวเป็นบวกได้

กลุ่ม BRIC และสมาชิกใหม่ เม็กซิโก เกาหลีใต้ และอินโดนีเซีย *

BRIC เป็นการบัญญัติคำขึ้นโดยใช้อักษรตัวแรกของประเทศเป็นหลักมารวมกัน หมายถึง 4 ประเทศชั้นนำในตลาดเกิดใหม่ ซึ่งประกอบด้วย บราซิล (Brazil) รัสเซีย (Russia) อินเดีย (India) และจีน (China) Goldman Sachs เป็นสถาบันการเงินเพื่อการลงทุนที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่ง Jim O' Neill หัวหน้าคณะวิจัยเศรษฐกิจโลก BRIC หรือ BRICs ซึ่งเป็นการบัญญัติคำขึ้นโดยใช้อักษรตัวแรกของประเทศเป็นหลักมารวมกัน BRIC จึงหมายถึงประเทศบราซิล (Brazil) รัสเซีย (Russia) อินเดีย (India) และจีน (China)

Goldman Sachs เป็นสถาบันการเงินเพื่อการลงทุนสำคัญของโลก Jim O'Neill หัวหน้าคณะวิจัยเศรษฐกิจโลกเป็นผู้ทำการศึกษาวิเคราะห์กลุ่มประเทศเหล่านี้ โดยตั้งอยู่บนข้อสมมุติฐานหลายประการ แต่มีจุดเน้นด้านเศรษฐกิจเป็นสำคัญ คณะผู้ศึกษาเสนอข้อคิดเห็นระหว่างปี 2546-2547 ว่ากลุ่มประเทศนี้จะมีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจที่เร็วมาก อีกทั้งยังพยากรณ์ไปถึงปี 2593 ว่า BRIC จะมีโอกาสมีศักยภาพใกล้เคียงกับประเทศมั่งคั่งในปัจจุบันไปได้ จึงจำเป็นที่จะต้องติดตามกลุ่ม BRIC อย่างใกล้ชิด

Goldman Sachs ได้ประเมินและตระหนักว่าประเทศ BRIC โดยรวมได้ขับเคลื่อนระบบการเมืองและเศรษฐกิจไปแล้ว และหันไปสนใจระบบเศรษฐกิจลัทธิทุนนิยมมากขึ้น และยังได้พยากรณ์ไปอีกว่า จีน และ อินเดียจะกลายเป็นผู้ค้ารายใหญ่ของโลกด้านสินค้าสำเร็จรูปรวมทั้งภาคบริการ ซึ่งเกิดขึ้นแล้วในปัจจุบัน

จุดเด่นของทั้ง 4 ประเทศนี้มีดังนี้

Brazil - GDP สูงที่สุดในทวีปอเมริกาใต้

- มีทรัพยากรธรรมชาติและแรงงานเป็นจำนวนมาก
- ผู้ส่งออกหลักในด้านวัตถุดิบเพื่อการผลิต เช่น เหล็ก อะลูมิเนียม
- แหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่ใหญ่ที่สุดของโลก เช่น กาแฟ ข้าวโพด ถั่วเหลือง

Russia - GDP สูงเป็นอันดับ 9 ของโลก

- มีทรัพยากรธรรมชาติทางด้านพลังงานมหาศาล มีแหล่งถ่านหินอันดับ 2 ของโลก ก๊าซธรรมชาติ 35% ของโลก น้ำมัน 20% ของโลก
- เป็นแหล่งผลิตถ่านหินอันดับ 2 ของโลก

* ที่มา: กรมส่งเสริมการค้าส่งออก เว็บไซต์ <http://www.dep.thai.go.th/DEP/DOC/53/53000273.doc>

India - ประชากรมากที่สุดเป็นอันดับ 2 ของโลก และคาดว่าในปี 2040 จะมีประชากรมากที่สุดในโลก

- ประชากรมีคุณภาพ มีการศึกษาดี มีความพร้อมทางภาษาอังกฤษ ในขณะที่อัตราค่าแรงไม่สูงนัก จึงเป็นแหล่งการให้บริการในลักษณะ Outsource ให้กับบริษัทในสหรัฐและยุโรป
- ผู้ส่งออกหลักในส่วนของสินค้าซอฟต์แวร์ ไอที

China - ประชากรมากที่สุดในโลก ทำให้เป็นผู้บริโภคสินค้าและทรัพยากรธรรมชาติรายใหญ่ของโลก

- แหล่งผลิตสินค้าอุปโภคและบริโภค รวมทั้งสินค้าอุตสาหกรรมรายใหญ่ของโลก
- มีขนาดเศรษฐกิจเป็นอันดับ 4 ของโลกรองจากอเมริกา ญี่ปุ่น และเยอรมนี

จะเห็นได้ว่าแต่ละประเทศจะมีคุณลักษณะพิเศษ จุดเด่นที่แตกต่างกัน ซึ่งช่วยเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในลักษณะที่ส่งเสริมกันและกันเป็น อย่างมาก เนื่องจากมีแรงผลักดันทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน จึงเป็นพลังขับเคลื่อนที่จะก่อเกิดการขยายตัวอย่างมากต่อระบบเศรษฐกิจโลก

BRIC ถือเป็นประเทศกำลังพัฒนาที่มีอัตราขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วในช่วง ก่อนเกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลกครั้งนี้ ในปี 2551 ที่ผ่านมา BRIC มีส่วนในการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลกสูงถึง 59% และจากการคำนวณโดยอาศัยข้อมูลจาก IMF พบว่า ในปี 2552 BRIC จะมีสัดส่วนใน GDP โลกประมาณ 15.4% ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าบทบาทของ BRIC จะมีความสำคัญมากขึ้นต่อเศรษฐกิจโลก

จากเดิม BRIC เป็นเพียงคำเรียก 4 ประเทศในตลาดเกิดใหม่ที่มีแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่สดใส ซึ่งแต่ละประเทศไม่เคยมีความร่วมมือกันทางเศรษฐกิจและการเมืองมาก่อนเลย แต่หลังจากเกิดวิกฤตเศรษฐกิจโลก จึงก่อให้เกิดความกังวลในการเสื่อมค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐ

ดังนั้น จากความกังวลเกี่ยวกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐและแรงจูงใจในการที่จะขยายอิทธิพล ทางการเมืองระหว่างประเทศของ BRIC จึงเกิดการประชุมสุดยอดผู้นำ BRIC ขึ้นครั้งแรกที่รัสเซีย เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2552 ที่ผ่านมา โดยสรุปสาระสำคัญจากแถลงการณ์ร่วมในครั้งนี้ คือ BRIC เรียกร้องขอบบทบาทที่มากขึ้นในระบบการเงินโลก และขอสิทธิออกเสียงในสถาบันการเงินระหว่างประเทศ พร้อมกันนี้เอง BRIC ก็ได้ประกาศศักยภาพการเงินของกลุ่มด้วยการวางแผนโยกทุนสำรองเงินตราต่างประเทศเข้าไปลงทุนในพันธบัตรของ IMF มากขึ้นเพื่อกระจายการลงทุน ซึ่งคาดว่าจะสนับสนุน BRIC ให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในองค์กรด้านการเงินระหว่างประเทศ และอาจเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นต่อทิศทางการดำเนินนโยบายทางการเงินระหว่าง ประเทศในระยะต่อไป

นอกจากนี้ BRIC ยังพยายามหาแนวทางลดการพึ่งพาเงินดอลลาร์สหรัฐ แม้ว่าขณะนี้ยังไม่มีเงินสกุลใดที่มีบทบาทแทนที่เงินดอลลาร์สหรัฐ ในฐานะเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศได้ แต่ประเทศสมาชิกกลุ่ม ได้แก่ จีนและบราซิล ได้หารือถึงความเป็นไปได้ในการหลีกเลี่ยงการใช้เงินดอลลาร์สหรัฐ ในการซื้อขายระหว่างกันโดยหันมาใช้เงินหยวนของจีนและเงินริลของบราซิลแทน เพื่อเป็นการลดต้นทุนของสองประเทศ ก่อนหน้านี้นี้ทางการจีนพยายามเพิ่มบทบาทเงินสกุลหยวนในเวทีโลกโดยพยายามผลักดันให้หยวนกลายเป็นค่าเงินนานาชาติ โดยจีนได้จัดทำความตกลงแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างกัน

(Currency Swap) กับธนาคารกลางของฮ่องกง เกาหลีใต้ มลเอเชีย เบลารุส อินโดนีเซีย และอาร์เจนตินา เพื่อไม่ต้องแลกเปลี่ยนเงินผ่านดอลลาร์สหรัฐ

จากพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และทรัพยากรที่เป็นต้นทุนชั้นเยี่ยม เมื่อผนวกกับความร่วมมือที่จะผลักดันบทบาทบนเวทีโลกให้มากขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม เชื่อได้ว่าในอนาคต BRIC จะก้าวขึ้นมาเป็นกลุ่มมหาอำนาจใหม่และมีบทบาทสำคัญต่อโลกใบนี้อย่างแน่นอน

อันดับของประเทศ BRIC

ประเภท	Brazil	Russia	India	China
พื้นที่	5th	1st	7 th	3rd (tie)
ประชากร	5th	9th	2 nd	1st
เติบโตประชากร	107th	221th	90 th	156th
แรงงาน	5th	6th	2 nd	1st
GDP (nominal)	10th	8th	12 th	3rd
GDP (PPP)	9th	6th	4 th	2nd
GDP (real) การเติบโต	81th	69th	28 th	16th
ส่งออก	21st	11th	23 rd	2nd
นำเข้า	27th	17th	16 th	3rd
ดุลย์บัญชี	47th	5th	169 th	1st
เงินลงทุนต่างชาติ	16th	12th	29 th	5th
เงินตราสำรองตปท.	7th	3rd	6 th	1st
หนี้ตปท.	24th	20th	27 th	19th
หนี้สาธารณะ	47th	117th	29 th	98th
การบริโภคไฟฟ้า	10th	3rd	7 th	2nd
จำนวนโทรศัพท์มือถือ	5th	4th	2 nd	1st
จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต	5th	11th	4th	1st
รถยนต์	6th	12th	9th	2nd
งบป้องกันประเทศ	14th	8th	9th	2nd
กำลังทหาร	14th	5th	3rd	1st
พื้นที่เพาะปลูก	5th	4th	2nd	3rd
พื้นที่ป่า	2nd	1st	10th	5th
รถไฟ	10th	2nd	4th	3rd
ถนน	4th	8th	2nd	3rd

ขนาดของประเทศ BRIC

คาดการณ์ GDP ระหว่างปี 2549-2593 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)

		Gross Domestic Product (nominal) [2006-2050] (in US\$ millions) ⁽¹⁾⁽²⁾									
อันดับ	ประเทศ	2549	2553	2558	2563	2568	2573	2578	2583	2588	2593
1	<u>United States</u>	13,245,000	14,535,000	16,194,000	17,978,000	20,087,000	22,817,000	26,097,000	29,823,000	33,904,000	38,514,000
2	<u>Japan</u>	4,336,000	4,604,000	4,861,000	5,224,000	5,570,000	5,814,000	5,886,000	6,042,000	6,300,000	6,677,000
3	<u>Germany</u>	2,851,000	3,083,000	3,326,000	3,519,000	3,631,000	3,761,000	4,048,000	4,388,000	4,714,000	5,024,000
4	<u>China</u>	2,682,000	4,667,000	8,133,000	12,630,000	18,437,000	25,610,000	34,348,000	45,022,000	57,310,000	70,710,000
5	<u>United Kingdom</u>	2,310,000	2,546,000	2,835,000	3,101,000	3,333,000	3,595,000	3,937,000	4,344,000	4,744,000	5,133,000
6	<u>France</u>	2,194,000	2,366,000	2,577,000	2,815,000	3,055,000	3,306,000	3,567,000	3,892,000	4,227,000	4,592,000
7	<u>Italy</u>	1,809,000	1,914,000	2,072,000	2,224,000	2,326,000	2,391,000	2,444,000	2,559,000	2,737,000	2,950,000
8	<u>Canada</u>	1,260,000	1,389,000	1,549,000	1,700,000	1,856,000	2,061,000	2,302,000	2,569,000	2,849,000	3,149,000
9	<u>Brazil</u>	1,064,000	1,346,000	1,720,000	2,194,000	2,831,000	3,720,000	4,963,000	6,631,000	8,740,000	11,366,000
10	<u>Russia</u>	982,000	1,371,000	1,900,000	2,554,000	3,341,000	4,265,000	5,265,000	6,320,000	7,420,000	8,580,000
11	<u>India</u>	909,000	1,256,000	1,900,000	2,848,000	4,316,000	6,683,000	10,514,000	16,510,000	25,278,000	37,668,000
12	<u>South Korea</u>	887,000	1,071,000	1,305,000	1,508,000	1,861,000	2,241,000	2,644,000	3,089,000	3,562,000	4,083,000
13	<u>Mexico</u>	851,000	1,009,000	1,327,000	1,742,000	2,303,000	3,068,000	4,102,000	5,471,000	7,204,000	9,340,000
14	<u>Turkey</u>	390,000	440,000	572,000	740,000	965,000	1,279,000	1,716,000	2,300,000	3,033,000	3,943,000
15	<u>Indonesia</u>	350,000	419,000	562,000	752,000	1,033,000	1,479,000	2,192,000	3,286,000	4,846,000	7,010,000
16	<u>Iran</u>	245,000	312,000	415,000	544,000	716,000	953,000	1,273,000	1,673,000	2,133,000	2,663,000
17	<u>Pakistan</u>	129,000	161,000	206,000	268,000	359,000	497,000	709,000	1,026,000	1,472,000	2,085,000
18	<u>Nigeria</u>	121,000	158,000	218,000	306,000	445,000	680,000	1,083,000	1,765,000	2,870,000	4,640,000
19	<u>Philippines</u>	117,000	162,000	215,000	289,000	400,000	582,000	882,000	1,353,000	2,040,000	3,010,000
20	<u>Egypt</u>	101,000	129,000	171,000	229,000	318,000	467,000	718,000	1,124,000	1,728,000	2,602,000
21	<u>Bangladesh</u>	63,000	81,000	110,000	150,000	210,000	304,000	451,000	676,000	1,001,000	1,466,000
22	<u>Vietnam</u>	55,000	88,000	157,000	273,000	458,000	745,000	1,169,000	1,768,000	2,569,000	3,607,000

คาดการณ์ GDP Per Capita ระหว่างปี 2006-2050 (ล้านเหรียญสหรัฐฯ)

		Gross Domestic Product per capita (nominal) [2006-2050] ¹⁸⁾									
อันดับ	ประเทศ	2549	2553	2558	2563	2568	2573	2578	2583	2588	2593
1	United States	44,379	47,014	50,200	53,502	57,446	62,717	69,019	76,044	83,489	91,683
2	United Kingdom	38,108	41,543	45,591	49,173	52,220	55,904	61,049	67,391	73,807	80,234
3	Canada	38,071	40,541	43,449	45,961	48,621	52,663	57,728	63,464	69,531	76,002
4	France	36,045	38,380	41,332	44,811	48,429	52,327	56,562	62,136	68,252	75,253
5	Germany	34,588	37,474	40,589	43,223	45,033	47,263	51,710	57,118	62,658	68,253
6	Japan	34,021	36,194	38,650	42,385	46,419	49,975	52,345	55,756	60,492	66,846
7	Italy	31,123	32,948	35,908	38,990	41,358	43,195	44,948	48,070	52,760	58,545
8	South Korea	18,161	21,602	26,012	29,868	36,813	44,602	53,449	63,924	75,979	90,294
9	Mexico	7,918	8,972	11,176	13,979	17,685	22,694	29,417	38,255	49,393	63,149
10	Russia	6,909	9,833	13,971	19,311	26,061	34,368	43,800	54,221	65,708	78,576
11	Brazil	5,657	6,882	8,427	10,375	12,996	16,694	21,924	29,026	38,149	49,759
12	Turkey	5,545	6,005	7,460	9,291	11,743	15,188	20,046	26,602	34,971	45,595
13	Iran	3,768	4,652	5,888	7,345	9,328	12,139	15,979	20,746	26,231	32,676
14	China	2,041	3,463	5,837	8,829	12,688	17,522	23,511	30,951	39,719	49,650
15	Indonesia	1,508	1,724	2,197	2,813	3,711	5,123	7,365	10,784	15,642	22,395
16	Philippines	1,312	1,688	2,075	2,591	3,372	4,635	6,678	9,815	14,260	20,388
17	Egypt	1,281	1,531	1,880	2,352	3,080	4,287	6,287	9,443	14,025	20,500
18	Nigeria	919	1,087	1,332	1,665	2,161	2,944	4,191	6,117	8,934	13,014
19	India	817	1,061	1,492	2,091	2,979	4,360	6,524	9,802	14,446	20,836
20	Pakistan	778	897	1,050	1,260	1,568	2,035	2,744	3,775	5,183	7,066
21	Vietnam	655	1,001	1,707	2,834	4,583	7,245	11,148	16,623	23,932	33,472
22	Bangladesh	427	510	627	790	1,027	1,384	1,917	2,698	3,767	5,235

จากการศึกษาของ Goldman Sachs เมื่อปี 2550 มีอีก 3 ประเทศที่อยู่ในกลุ่ม Emerging Market ที่มีศักยภาพสูงที่น่าจะมีความเป็นไปได้ที่จะมีความสามารถที่จะเข้ามาเป็นหนึ่งในกลุ่ม BRIC ได้แก่ เม็กซิโก เกาหลีใต้ และล่าสุดคืออินโดนีเซีย

BRIMCK

อีกกลุ่มหนึ่งที่ได้รับการคาดหมายว่าจะเป็นประเทศในกลุ่ม BRIC เนื่องจากเป็นประเทศที่มี GDP สูงสุดเป็นอันดับที่ 13 และ 14 ของโลก ตามติดกลุ่มประเทศ BRIC และ G7 โดยที่มีการเติบโตของ GDP ร้อยละ 5 ต่อปี ซึ่งเป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงกับบราซิล จากทฤษฎีปี 2544 นั้น ยังไม่ได้รวมเม็กซิโกและเกาหลีใต้ แต่

เศรษฐกิจที่แข็งแกร่งล่าสุดในช่วงปีที่ผ่านมาของ 2 ประเทศที่ได้รับการพิจารณาจาก Goldman Sachs เจ้าของ
ทฤษฎีว่าน่าจะเป็น 2 ประเทศล่าสุดที่น่าจะอยู่ในกลุ่ม ซึ่งอาจจะทำให้ชื่อเปลี่ยนไปเป็น BRIMCK

เม็กซิโกได้ก้าวขึ้นมาเป็น Emerging Market ในอันดับต้นๆ อัตราการเติบโตของเม็กซิโกทำให้
Goldman Sachs มองว่าเมื่อถึงปี 2593 (เมื่อรวมเม็กซิโกกับกลุ่ม BRIC และสหรัฐฯ จะกลายเป็นกลุ่ม
ประเทศที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจที่สุดของโลก มีประชากรรวมถึง 40 % ของโลก และมี GDP รวมกัน
ได้ถึง 14,951 ล้านล้านเหรียญสหรัฐฯ

การเติบโตของเม็กซิโกเน้นที่การพัฒนาอย่างรวดเร็วของสาธารณูปโภค คนชั้นกลางมีมากขึ้น
และคนจนลดอันดับลง คาดว่ารายได้ต่อหัวจะแซงหน้าบางประเทศในสหภาพยุโรป

ส่วนเกาหลีได้นั้นเป็นอีกประเทศที่มีการเติบโตในระดับเดียวกับบราซิลและเม็กซิโก หากเกาหลี
สามารถรวมประเทศเป็นแบบเดียวกับเยอรมนีก็จะยังสามารถเพิ่มศักยภาพในการผลิตและการลงทุน
เนื่องจากได้แรงงานราคาถูกและมีฝีมือจากเกาหลีเหนือมาหนุนเทคโนโลยีและสาธารณูปโภคที่เกาหลีได้เป็น
ผู้นำในตลาดโลกได้

เกาหลี ในปี 2593

	<u>United Korea</u>	<u>South Korea</u>	<u>North Korea</u>
<u>GDP (เหรียญสหรัฐฯ)</u>	\$6.056 ล้านล้าน	\$4.073 ล้านล้าน	\$1.982 ล้านล้าน
<u>GDP per capita</u>	\$86,000	\$96,000	\$70,000
<u>GDP growth (2553-2593)</u>	4.1%	3.3%	12.4%
รวมประชากร	71 ล้านคน	42 ล้านคน	28 ล้านคน

ผู้นำของตลาด Emerging Market

จาก BRIC -->BRIC

อินโดนีเซียเป็นผู้นำของ Emerging Market ที่มีศักยภาพสูงสุด ทั้งกำลังซื้อภายในประเทศ อัตราการ
เพิ่มของประชากรที่มีบทบาทต่อแรงงานและผู้บริโภค และการพัฒนาด้านธุรกิจ อินโดนีเซียเป็นตัวหลักที่มี
บทบาทสำคัญทางเศรษฐกิจโลก

นับแต่วิกฤติเศรษฐกิจโลกเมื่อปี 2551 รัสเซียมีการขยายตัวลดลงร้อยละ 10.9 ในช่วงไตรมาสที่ 2
ของปี ขณะที่บราซิลก็มีอัตราการขยายตัวลดลงเช่นกัน แม้ว่าจะเทียบไม่ได้กับรัสเซีย โดยที่ GDP ลดลง ร้อย
ละ 1.2

ทั้งจีนและอินเดียไม่ได้รับผลกระทบกระเทือนจากวิกฤติดังกล่าวเลย GDP จีนโตขึ้นร้อยละ 7.9
ขณะที่อินเดียมีอัตราการเติบโตที่ 6.0

ส่วนอินโดนีเซียมีการเติบโตที่สูงมากและกลายเป็นผู้นำในตลาด Emerging Market .ในปี

2552 GDP ของอินโดนีเซียเติบโตร้อยละ 4.4 ในไตรมาสแรกและร้อยละ 4.0 ในไตรมาสที่ 2

ซึ่งนับว่าเป็นตัวเลขที่สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคที่มีอัตราการขยายตัวลดลงอย่างมาก

ปัจจัยการบริโภคและความต้องการในประเทศอยู่ในระดับสูง ขณะที่เมื่อปี 2551 อัตราการบริโภคของอินโดนีเซียคือร้อยละ 60.1 เทียบกับร้อยละ 60.9 ของ บราซิล ร้อยละ 34.5 ของจีน ร้อยละ 47.30 ของรัสเซีย และร้อยละ 54.6 ของอินเดีย

อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีประชากรสูงที่สุดเป็นอันดับ 4 ของโลกคือ 227.3 ล้านคน โดยที่ประชากรร้อยละ 66.8 มีอายุระหว่าง 15-64 การบริโภคในตลาดนี้มีแต่จะเพิ่ม เช่นเดียวกับตลาดแรงงานสถิติผู้สูงอายุในอินโดนีเซียคือ 65 ขึ้นไปอยู่ที่แค่ ร้อยละ 8.8 ขณะที่วัยรุ่นในรัสเซียมีแค่ร้อยละ 19.3 เท่านั้น

การจัดอันดับคอร์รัปชันของอินโดนีเซีย (CPI) ซึ่งให้เห็นว่าสถานภาพทางธุรกิจในประเทศมีการพัฒนา ขณะที่อันดับที่ 0 คือคอร์รัปชันสูงสุด และ 10 คือปลอดจากคอร์รัปชัน อันดับของอินโดนีเซียได้จาก 1.9 ในปี 2546 มาเป็น 2.8 ในปี 2551 และในบรรดาประเทศ BRIC ด้วยกัน

รัสเซียและบราซิลมีแนวโน้มที่แย่งลง

วิกฤติเศรษฐกิจและความยากจนจะเป็นอุปสรรคและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจจะนำไปสู่การเดินขบวน ประท้วง และความไม่สงบต่างๆ ได้ขึ้นได้ ตัวเลขล่าสุดของอินโดนีเซียและสมาชิกของ BRIC คือร้อยละ 21.4 ของประชากรอินโดนีเซียยังมีสภาพชีวิตที่ยากจนคือมีรายได้น้อยกว่า 1 เหรียญสหรัฐๆ ขณะที่รัสเซียมีอยู่แค่ร้อยละ 2 บราซิล 7.8 จีน 15.9 และอินเดีย 41.6

ราคาสินค้าบริโภคที่เพิ่มสูงขึ้นจะส่งผลกระทบต่อความยากจนในอินโดนีเซีย อัตราเงินเฟ้อต่อปีคาดว่าจะสูงถึงร้อยละ 6.4 ในไตรมาส 2 ของปี 2553 (เทียบกับร้อยละ 2.8 เมื่อเดือนกันยายน 2552 ขณะที่เงินกระตุ้นเศรษฐกิจจากภาครัฐมูลค่ากว่า 6.3 พันล้าน ได้ช่วยสร้างให้เกิดการบริโภคภายในประเทศให้มากขึ้น

คาดการณ์ว่าการเติบโตของ GDP ของอินโดนีเซียจะอยู่ที่ร้อยละ 4 ในปี 2552 และ 4.8 ในปีถัดมา ซึ่งถือว่าเป็นประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีเศรษฐกิจเติบโตเร็วที่สุด ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับสถิติปี 2552 ของจีนและอินเดีย คาดว่าการเติบโตจะอยู่ที่ ร้อยละ 8.5 และ 5.4 ตามลำดับ ขณะที่รัสเซียจะมีอัตราการขยายตัวลดลงร้อยละ 7.5 ส่วนบราซิลจะอยู่ที่ 0.7

เมื่อเดือนมีนาคม 2552 รัฐบาลอินโดนีเซียประกาศเมกะโปรเจกต์สร้างสาธารณูปโภคภายในปี 2560 เป็นมูลค่าถึง 34.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งรวมไปถึงประปา ไฟฟ้า และรถไฟ โครงการเหล่านี้จะช่วยสร้างงาน และลดความยากจน เพิ่มมาตรฐานชีวิตความเป็นอยู่ และพัฒนารากฐานโครงสร้างเศรษฐกิจของอินโดนีเซียต่อไปในอนาคต โดยที่โครงการเหล่านี้จะเริ่มขึ้นในปี 2553

การบริโภคภายในประเทศของอินโดนีเซียจะช่วยเป็นเกราะกำบังจากวิกฤติเศรษฐกิจโลกยกเว้นอินเดียที่ยังจะต้องพึ่งพาสหรัฐภายใน ประเทศ BRIC อื่นๆ มีการรวมตัวกันอย่างหลวมๆ โดยที่จีน บราซิลและรัสเซีย ยังคงพึ่งพาการส่งออกอยู่

อย่างไรก็ตาม BRIC และสมาชิกใหม่ในอนาคต จะเป็นกลุ่มเศรษฐกิจที่มีศักยภาพที่น่าสนใจและเป็นกลุ่มตลาดใหม่สดใสที่น่าจับตามองเป็นอย่างยิ่ง

บทความจากสื่อมวลชน

ประเทศ BRIC กำลังจะกลายเป็น BIIC ...เมื่ออินโดนีเซียขึ้นแทนแทนรัสเซีย*

ในช่วงหลายปีมานี้ หลายท่านคงจะคุ้นเคยกับตัวย่อเรียกชื่อประเทศเศรษฐกิจใหม่ที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว คือ "BRIC" ซึ่งประกอบไปด้วย บราซิล (Brazil) รัสเซีย (Russia) อินเดีย (India) และจีน (China) ประเทศเหล่านี้ นับว่าเป็นตั้งสัญลักษณ์ของการเคลื่อนย้ายหัวอำนาจเศรษฐกิจโลก จากกลุ่มประเทศพัฒนาแล้วมายังประเทศกำลังพัฒนาด้วยศักยภาพของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว มีพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ครอบคลุมกว่า 1 ใน 4 ของพื้นที่โลก และประชากร 2,845 ล้านคน หรือราว 40% ของประชากรโลก

อย่างไรก็ตามขณะนี้เรากำลังเฝ้ามองพัฒนาการของทั้ง 4 ประเทศนี้อยู่ก็กลับมีข้อมูลใหม่มาให้เห็นเด่นชัดว่า รัสเซียในวันนี้อาจไม่มีคุณสมบัติที่จะอยู่ในกลุ่ม BRIC เสียแล้ว

คำถามที่ตามมาก็คือ แล้วประเทศไหนจะมีศักยภาพมาแทนที่หมีขาวรัสเซียได้ คำตอบก็ไม่ใช่ใครที่ไหนไกล นั่นคือ อินโดนีเซีย ประเทศบ้านใกล้เรือนเคียงในกลุ่มอาเซียนของไทย ประเด็นดังกล่าวมีที่ท่าว่าจะเป็นจริง มากขึ้น เมื่อ Nouriel Roubini นักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบลออกมาแสดงความเห็นด้วย ถึงตรงนี้หลายคนคงมีคำถามในใจว่า อินโดนีเซียมีอะไรที่โดดเด่นกว่ารัสเซีย ? ถึงกับอักษรตัว R ใน BRIC จะถูกแทนที่ด้วยอักษร I เป็น BIIC

หากลองเปรียบเทียบรัสเซียกับ อินโดนีเซียในวันนี้จะพบว่า ศักยภาพทางเศรษฐกิจของรัสเซียนั้นเสื่อมถอยลง จากปัญหาสำคัญคือ 1)การดำเนินนโยบายเศรษฐกิจที่ไร้ทิศทางของรัฐบาล 2)ปัญหาคอร์รัปชันรุนแรง 3)อัตราการเกิดของประชากรที่ลดลง ทำให้รัสเซีย อาจขาดแคลนแรงงานในอนาคต ขณะที่ประชากรสูงวัยที่รัฐบาลต้องรับภาระดูแลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งการลงทุนในรัสเซียมีความน่าสนใจลดลงขที่เห็นได้ชัดเจนคือการที่ IMD สถาบัน ชี้นำของโลก ปรับลดอันดับความสามารถในการแข่งขันของรัสเซีย ขในปี 2553 ลงมาอยู่อันดับ 51 จากเดิมอันดับที่ 49 ตรงข้ามกับที่ปรับขึ้นอินโดนีเซียมาอยู่อันดับ 35 จากเดิมอันดับที่ 42 เนื่องจากอินโดนีเซีย ฉายแววโดดเด่นจากเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างแข็งแกร่ง และยังเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศที่รอดพ้นภาวะเศรษฐกิจถดถอยในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจโลก ด้วยแรงหนุนสำคัญจากกำลังซื้อของชาวอินโดนีเซียจำนวนกว่า 240 ล้านคน มากเป็น

* ที่มา : ขวัญใจ เศรษฐกิจ. ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เว็บไซต์ ประชาชาติธุรกิจ

http://www.prachachat.net/view_news.php?newsid=02fin14070354&sectionid=0206&day=2011-03-07

อันดับ 4 ของโลก อีกทั้งการเมืองมีเสถียรภาพและผู้นำประเทศได้รับการยอมรับจากทั่วโลกในด้านการปฏิรูปประเทศ และการปราบปรามคอร์รัปชัน อย่างจริงจัง

นอกจากนี้ในรอบปีที่ผ่านมา ทั้ง Moody's และ S&P ยังปรับเพิ่มอันดับความน่าเชื่อถือถือตราสารทางการเงินของอินโดนีเซีย ทำให้ต้นทุนในการระดมทุนของรัฐบาลอินโดนีเซียและภาคธุรกิจ ลดลงรวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นแก่นักลงทุนยิ่งขึ้น ส่งผลให้ตลาดหุ้นอินโดนีเซียขยายตัวอย่างร้อนแรงถึง 53% ในปี 2553 เทียบกับตลาดหุ้นรัสเซียที่ปรับขึ้นเล็กน้อยเพียง 8%

แม้ยังไม่มีบทสรุปที่แน่ชัดว่าอินโดนีเซียจะเข้าแทนที่รัสเซียได้หรือไม่ แต่นักวิเคราะห์หลายท่านรวมทั้ง นาย Milan Zavadzil ผู้อำนวยการ IMF ประจำอินโดนีเซีย คาดว่า การนำเสนอประเด็นดังกล่าว นับว่าช่วยจุดกระแสความสนใจให้บรรดานักธุรกิจต่างชาติที่ไม่เคยคิดดำเนินธุรกิจในอินโดนีเซีย หันมาสนใจ และหาช่องทางเปิดตลาดการค้าการลงทุนในอินโดนีเซียกันอย่างกว้างขวาง อีกทั้งยังตอกย้ำความเชื่อมั่นแก่บริษัทขนาดใหญ่ให้เข้ามาขยายการลงทุนในอินโดนีเซียมากขึ้น เห็นได้จากทั้ง Nissan และ Hyundai Motor ต่างประกาศแผนการลงทุนในอินโดนีเซีย ขณะที่ Sumitomo Mitsui Financial Group ธนาคารรายใหญ่อันดับ 2 ของญี่ปุ่น มีแผนขยายการลงทุนในอินโดนีเซียครั้งใหญ่

เมื่อประกอบกับปัจจัยพื้นฐานทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียที่แข็งแกร่งอยู่แล้ว การลงทุนจากบริษัทต่างชาติเหล่านี้จะยิ่งเกื้อหนุนให้เศรษฐกิจอินโดนีเซียเติบโตต่อเนื่อง จึงเป็นโอกาสดีที่ผู้ประกอบการไทยควรให้ความสนใจตลาดอินโดนีเซียอย่างจริงจัง เมื่อผนวกกับกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ที่ตั้งธงว่าจะบรรลุเป้าหมายภายในปี 2558 ยังจะช่วยกระตุ้นกิจกรรมการค้าการลงทุนระหว่างสองประเทศให้ลึกลับตามมา ในเมื่อโอกาสขยับเข้ามาใกล้ประเทศไทยทุกขณะ ผู้ประกอบการจึงไม่ควรปล่อยโอกาสให้หลุดลอยไปอย่างน่าเสียดาย

อินโดนีเซีย น้องใหม่ “BRIC” *

ในขณะที่ประเทศไทยตกอยู่กับ “เงื่อนไข” ของปัญหาทางการเมืองไม่จบไม่สิ้น เกิดวงจรอุบาทว์ยึดอำนาจรัฐประหาร การเลือกตั้งและมีรัฐธรรมนูญมากที่สุดในโลก แย่งชิงอำนาจกันเองในระหว่างกลุ่มคนส่วนน้อยที่มีอิทธิพลในทางเศรษฐกิจ และกับอิทธิพลทางการเมือง อยู่ตลอดเวลา นับแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมา 77 ปี ประเทศไทยของเราแก้ไขปัญหาการเมืองไม่ได้เลย เวียนวนอยู่กับแนวทางเดิมๆ แม้บางรัฐบาลจะมีหัวหน้ารัฐบาลที่มีความเก่งในการค้าขาย เป็นผู้นำเหล่าทัพ เป็นคนดี เป็นคนมีศีลธรรม แต่ก็ไม่สามารถจะผ่านพ้น “ปัญหาการเมือง” ไปได้ ตัวอย่าง ที่ใกล้ที่สุดก็ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นี้เอง แม้จะเก่งในการค้าขายกับประเทศต่างๆ เพื่อหาเงินเข้าประเทศ แต่พอมาเป็นนายกรัฐมนตรีก็เกิดปัญหาการเมืองจนได้ พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็น “คนดี” นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะคนปัจจุบันก็เป็น “คนดี” ที่

* ที่มา: นิตยสารเส้นทางไทย เว็บไซต์ <http://www.sentangonline.com/sentangthai/>

ประชาชนเลือกตั้ง แต่ก็จะไม่สามารถหนีปัญหาการเมืองไปได้ ทั้งๆที่ในรัฐธรรมนูญเขียนไว้ว่าจะต้องทำให้รัฐบาลมีความมั่นคงเข้มแข็ง แต่สุดท้ายก็หนีไม่พ้นปัญหาการเมืองในที่สุด “ฉีก” รัฐธรรมนูญ “ยึด” อำนาจอธิปไตย “สร้าง” รัฐธรรมนูญใหม่และ “เลือกตั้ง” วุฒิสภาอยู่อย่างนี้

ปัญหาความยิ่งใหญ่ของประเทศไทยเรานั้น ไม่ต้องพูดถึงก่อนการเปลี่ยนแปลงเพราะประเทศไทยเราเป็น

“พี่เบิ้ม” ใหญ่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อยู่แล้ว ประเทศไทยเราเป็นประเทศเดียวที่ไม่ตกเป็นเมืองขึ้น ซึ่งหากเปรียบเทียบกันแล้วเรายิ่งใหญ่ที่สุด เป็นประเทศที่มีความพร้อมที่สุดในอดีต

แต่ขณะนี้ประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นประเทศเพื่อนบ้านของเราในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน ประเทศอินโดนีเซียแซงหน้าเราและกำลังจะก้าวเข้าไปสู่ กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่มีอัตราการเติบโตสูงที่สุด หรือ BRIC ซึ่งมีประเทศอินเดีย จีน บราซิล และรัสเซีย ซึ่งปัญหานี้เขาวัดจากการพัฒนาการเมืองเป็นปัจจัยอันดับแรกของการพัฒนา โดยแยกออกเป็น 3 ระดับ คือ 1. ประเทศด้อยพัฒนา 2. ประเทศกำลังพัฒนา 3. ประเทศพัฒนาแล้ว

ซึ่งการพัฒนาเขาวัดจากการพัฒนาการเมืองแล้วเสร็จหรือยัง หากยังไม่มีการพัฒนาการเมือง ก็จะถูกจัดเป็นประเทศด้อยพัฒนาทันที แม้ในบางครั้งประเทศไทยเราถูกจัดให้เป็นประเทศกำลังพัฒนา ก็เพียงแค่เป็นการให้เกียรติเราเท่านั้นเอง แต่ที่จริงเราเป็นประเทศประเทศด้อยพัฒนาจากการเมือง และดูจากการจัดกลุ่มประเทศในขณะนี้ว่าทำไมไม่มีชื่อประเทศไทยเรา เพราะฉะนั้น ก็จนกว่าจะพัฒนาการเมืองแล้วเสร็จ ไทยเราถึงจะเป็นประเทศกำลังพัฒนาได้

ในการ “พัฒนาการเมือง” นี้ ก็คือ การ “สร้าง” ประชาธิปไตยหรือการ “ปฏิวัติ” ประชาธิปไตยนั่นเอง เราจะเห็นว่า ในประเทศที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาหรือ BRIC นั้น เขาสามารถพัฒนาการเมืองไปมากแล้ว แต่เศรษฐกิจยังไม่กระเตื้อง มากพอ แต่เมื่อมาถึงสถานการณ์ปัจจุบัน ในประเทศกลุ่มนี้มีจำนวนประชากรที่กว้างใหญ่ ซึ่งสามารถเป็นกลุ่มประเทศที่ระบายสินค้าและทำให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้อย่างมหาศาล ทางการผลิตและการลงทุน

จากรายงานของ มอร์แกน สแตนลีย์ อดีตความฉิบหายของสหรัฐ ซึ่งปัจจุบันมีสถานะเป็นธนาคารออกรายงานระบุว่า นับจาก พ.ศ.2554 เป็นต้นไป เศรษฐกิจของอินโดนีเซียจะขยายตัวในระดับ 7% ซึ่งจะทำให้อินโดนีเซีย ซึ่งมีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ถูกจัดเข้ากลุ่มเศรษฐกิจ BRIC ซึ่งหมายถึงกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาที่มีอัตราการเติบโตสูงที่สุด โดยปัจจุบัน BRIC ประกอบด้วย บราซิล รัสเซีย อินเดียและจีน เหตุที่เชื่อว่าอินโดนีเซียสามารถเข้าเป็นน้องใหม่ของกลุ่ม BRIC ได้เป็นเพราะความมั่นคงทางการเมืองจะทำให้เศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัวได้ต่อเนื่อง

มอร์แกน สแตนลีย์ ระบุว่า ปัจจุบันเศรษฐกิจอินโดนีเซียมีมูลค่า 4.33 แสนล้านดอลลาร์ (ประมาณ 14.72 ล้านล้านบาท) และเชื่อว่าปัจจัยความมั่นคงทางการเมือง เสริมด้วยการมีแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ และสินค้าโภคภัณฑ์ การใช้เงินลงทุนต่ำ การใช้จ่ายของรัฐบาล 3.4 หมื่นล้านดอลลาร์ ในการสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานทั้งหมด ท่อเรือ โรงงานไฟฟ้า จะทำให้เศรษฐกิจอินโดนีเซียขยายตัวประมาณ 60% ในช่วง 5 ปีข้างหน้า ไปอยู่ที่ 8 แสนล้านดอลลาร์ (ประมาณ 27.2 ล้านล้านบาท) ดังนั้น ถึงเวลาที่นักลงทุนจะมองโอกาสในอินโดนีเซียอย่างจริงจัง

ส่วนกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (ไอเอ็มเอฟ) ประเมินว่าปีนี้เศรษฐกิจอินโดนีเซียอาจขยายตัว 4% ทำให้เป็นประเทศที่มีขนาดเศรษฐกิจขนาดใหญ่ที่มีอัตราการเติบโตสูงที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อย่างไรก็ตาม มอร์แกน สแตนลีย์ เชื่อว่าจะขยายตัวประมาณ 3.7%

ซึ่งการวิเคราะห์ของมอร์แกนฯ ในครั้งนี้ มีการเปรียบเทียบอินโดนีเซียกับอินเดีย ซึ่งล้วนเป็นประเทศประชาธิปไตยขนาดใหญ่

ก่อนหน้านี้ โกลด์แมน แซคส์ ธนาคารสหรัฐและอดีตนายกรัฐมนตรีของอินโดนีเซีย ระบุว่า ภายใน ค.ศ.2027 ขนาดเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศ BRIC อาจแซงเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำ 7 ประเทศ (จี 7) ที่มีขนาดเศรษฐกิจรวมกัน 30.2 ล้านล้านดอลลาร์

จากข้อสรุปนี้มีส่วนที่สอดคล้องมากที่สุดก็เห็นเพราะอินโดนีเซีย ได้พัฒนาการเมืองแล้ว จนไม่มีปัญหาการเมือง จึงมีความพร้อมที่สุดที่จะก้าวเข้าไปสู่จุดนั้นได้

ซึ่งก็เชื่อว่าประเทศไทยเราจะไม่สามารถผ่านเข้าไปสู่จุดนั้นได้ ประเทศไทยเราสามารถจะผ่านเข้าไปสู่จุดของการพัฒนาได้ โดยอันดับแรกประเทศไทยเราจะต้องหันมา “สร้างประชาธิปไตย” หรือ “การปฏิบัติประชาธิปไตย” ให้แล้วเสร็จโดยเร็ว เพราะหากไม่สร้างเราก็จะหนีปัญหาการเมืองอย่างไม่จบไม่สิ้น

เพราะตามข้อเสนอของ “กองทัพบก” ในคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523 นั้นก็บอกกล่าวไว้ชัดเจนอยู่แล้ว เพียงแค่กองทัพนำเอาการแก้ไขปัญหาเมืองมาทำต่อให้เสร็จเท่านั้นเอง ก็จะสามารถทำให้ประเทศไทยเรา ก้าวเข้าไปสู่ประเทศกำลังพัฒนาได้ไม่ยากเพราะเรามีความพร้อมหลายด้าน โดยกองทัพเป็น “ผู้นำการปฏิบัติประชาธิปไตย” พร้อมกับประชาชนทุก “สาขาอาชีพ” ทุกเขตพื้นที่ โดยขยายผ่าน “องค์กร” แห่งอำนาจอริปไตย เท่านั้นที่จะทำให้ประเทศไทยของเรา เป็นประเทศที่พัฒนาการเมืองและจะกลายเป็นประเทศกำลังพัฒนาและเป็นประเทศพัฒนาแล้วในที่สุด

1875

สำนักวิชาการ ให้บริการทางวิชาการ

๑. ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ ให้บริการในวันและเวลาราชการ
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทริพย์สินทางปัญญา
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านเศรษฐกิจ พาณิชยกรรม การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน งบประมาณ ประกันภัย
อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์
- กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี
การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน
๒. ณ จุดบริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge Services) อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓
ให้บริการในวันและเวลาราชการ สำหรับวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรให้บริการถึงเวลา ๑๙.๓๐ น.
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๘

พิมพ์ที่สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ออกแบบปกโดย น.ล.รติมา ศารทะประภา